

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtno stran Din 500.—, 1/16 strani
Din 250.—, 1/32 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Ne dajmo ponemčiti koroških Slovencev!

S Koroškega prihajajo vesti, ki nas napolnjujejo s skrbjo in s strahom z ozirom na usodo tamošnjih Slovencev. Avstrija je prevzela v šentžermenski mirovni pogodbi leta 1920 na se mednarodnopravno zajamčeno dolžnost, da bo dala narodnim manjšinam potrebno zaščito. Med te manjšine spadajo predvsem koroški Slovenci. Svoje obveze Avstrija doslej ni izpolnila. Dokler je bil v Avstriji demokratičen režim, se ni nobena, ne vladujoča ne opozicijska stranka spomnila svoje dolžnosti do narodnih manjšin. To velja o krščansko-socialni stranki prav tako, kakor o liberalno-kmetijski in marksistično-socialistični stranki. V tem oziru so bile vse stranke enake in enakovredne: prežete nemško-nacionalnega duha.

Ko je zavladal v Avstriji avtoritativni (diktatorski) režim, bi bila izpolnitev državne dolžnosti do koroških Slovencev še lažja. Kakor se je dala od zgoraj ustava ter so se ustvarili razni zakoni, tako bi tudi bil lahko izdan zakon, ki bi n. pr. preosnoval šolstvo med Slovenci tako, kakor to zahtevajo mednarodna določila o varstvu narodnih manjšin. Slovenci so upali in čakali. V upanju so jih potrdila zagotovila, katera sta jim dala najvišja državna funkcionarja, prejšnji državni kancler dr. Dollfuss in sedanji kancler dr. Schuschnigg. Upali so in čakali in bili zopet varani.

Mesto obljubljenе zaščite njihovih manjšinskih pravic se sedaj obljublja in pripravlja najhujši nemško-nacionalni napad na najmočnejši brambni zid slovenstva na Koroškem: na slovensko prosvetno organizacijo. Ta napad je pred svetovno javnostjo zakrinkan z novim zakonom o mladinski vzgoji, po katerem pripada ta vzgoja edino-le domovinski fronti in njenim odsekom in pododsekom. Med koroškimi Slovenci se slovenska mladina izobrazuje in vzgaja v izobraževalnih ali prosvetnih društvih, v katerih tvori glavno jedro. Če se bo sedaj domovinska fronta, ki jo na Koroškem prešinja duh najbolj strupenega in zagrizenega nemškega nacionalizma in sovraštva zoper slovenstvo, polastila slovenske mladine, pomenja to neizogibno ponemčenje vse slovenske mladine in obenem razbitje slovenske izobraževalne organizacije. In nasledek tega: smrt koroškega slovenstva.

Bomo-li križemrok gledali, kako se bo tako važen ud slovenskega narodnega telesa, kakor so koroški Slovenci, odsekal

od našega narodnega telesa ter vrgel v grob kot seme, iz katerega bi vzklilo umetno-prisiljeno nemštvo po vsej Koroški, ki je pred stoletji bila cela slovenska? Zakaj ne posežemo po orožju, ki ga nam daje zakon vzajemnosti med nemško manjšino v naši državi in slovensko manjšino na Koroškem? Ta zakon se tako-le glasi: Ako ne dajo Nemci narodno-manjšinske zaščite Slovincem na Koroškem, tudi Nemci te zaščite v naši državi niso

vredni. Da je to stališče pravilno, dokazuje tudi dopis nekega Nemca iz Slovenije, objavljen nedavno v krščansko-socialnem koroškem glasilu »Kärntner Tagblatt«, v katerem se dopisnik postavlja na stališče vzajemnosti med slovensko manjšino na Koroškem in nemško manjšino v naši državi. Če se bo torej v resnici izvršil nameravani in napovedani napad na slovensko prosvetno in mladinsko organizacijo na Koroškem, bi mu moral kot logičen, povse upravičen odmev pri nas slediti: razpust vseh nemških prosvetnih in kulturnih organizacij v Jugoslaviji. Vse drugo je samo papirnat protest.

V NAŠI DRŽAVI.

SESTANEK MED PREDSEDNIKOM NAŠE VLADE IN DR. MAČKOM.

Predsednik naše vlade gospod dr. Milan Stojadinović se je mudil za pravoslavne božične praznike v Švic. Iz inozemstva se je pripeljal v Ljubljano 16. I. V Ljubljani so šefa vlade pričakali predstavniki oblasti z banom dr. M. Natlačenom. Iz Ljubljane se je peljal dr. Stojadinović z dr. Natlačenom skupno do Krškega, kjer je ban izstopil in predsednik vlade je nadaljeval vožnjo v brzovlaku do Brežic, kamor je prispel ob 11. uri predpoldne. V Brežicah je pozdravil predsednika vlade zagrebški ban dr. V. Ružič. Skupno z banom in s člani svojega spremstva se je odpeljal predsednik vlade v avtomobilu v lovski gradič dr. Mačkovega osebnega prijatelja, zagrebškega industrijalca Deutsch-Macelskega. Gradič je bil poprej last grofa Attemsa in leži kakih 10 km od Brežic sredi hrastovega gozda in prav blizu banovinske ceste. Predsednik vlade je izstopil na mestu dogovorjenega sestanka ob 12. uri in ga je že pričakal tamkaj dr. VI. Maček. Razgovor med dr. Stojadinovićem in dr. Mačkom je trajal, vstevši skupno kosilo, štiri ure in je bil končan ob 16. uri. Kmalu po 16. uri se je družba razšla. Predsednik dr. Stojadinović, njegovo spremstvo in ban dr. Ružič so odpeljali v dveh avtomobilih do Brežic in v Zagreb. Dr. Maček ter poslanca dr. Pernar in Kemfelja pa s svojim avtomobilom preko Klanjca v Zagreb. O poteku razgovora ni sicer ničesar znane, vendar mu pripisujejo največjo važnost.

SPOMIN NA JNS DIKTATURO.

V Kranju izhajajoči tednik »Gorenjec« objavlja spomine g. župnika v Kranju Matije Škerbeca na dobo JNS-diktature, ki lepo pojasnjujejo in razsvetljujejo JNS moralno. Iz navedenih dejstev se vidi vsa globoka moralna propalost nekaterih pristavev in zlasti krajevnih voditeljev JNS. Tako poroča g. Škerbec v številki z dne 9. januarja, kako so se nekateri ljudje trudili, da bi ga ujeli v besedi; zato je pridige večkrat napisal in bral na prižnici, v cerkvi pa je dal prepis pridige čitati kakšnemu moškemu, da bi mu bil za priččo, da je v resnici to pridigal, kar je napisal. Tiste dni je bil namreč obsojen g. kaplan Špendal v Naklem radi svoje pridige, čeprav jo je imel napisano. Toda dokazati ni mogel, da je res isto pridigal, kar je imel napisano. Nekateri učitelji so namreč pričali, da je drugače pridigal, kakor je imel napisano. Da je torej g. Škerbec imel dokaz, da je v resnici pridigal to, kar si je napisal, je dal prepis pridige kakšnemu moškemu, ki je bral v cerkvi, kar je g. župnik bral na prižnici. Drug slučaj: H g. župniku pride g. okrajni glavar, ki mu sporoči, da je proti njemu prišla ovadba, češ, da je lani na državni praznik v svoji pridigi namigaval na to, da naš kralj ni katoliške vere, in da je s tem hotel ustvariti gotovo nerazpoko. Na to odgovori g. župnik: »Saj ste vi, g. načelnik, bili sami navzoči pri moji pridigi in morate vedeti, kaj sem pridigal, in ali je bilo kaj takega, kar ni bilo primerno.« G. glavar je z nasmehom odgovoril: »Jaz nisem ničesar našel slabega v vaši pridigi. Moja žena je bila takrat tudi navzoča, pa je potem doma še poudarjala, kako lepo in patriotsko ste pridigali.« Tako je g. župnik srečno odletel kazni, ki mu jo je nameril JNS lažnjivi ovaduh. Tiste čase, tako pripominja g. župnik, se je moralo mnogo duhovnikov zagovarjati pred sodiščem in pred policijskimi ob-

fastmi radi pridig. Nekateri so bili kaznovani. Če kdo išče pezdinje, lahko v vsaki pridigi kaj najde. Priče se pa vedno lahko dobijo, ki pridigo tako razumejo, kakor je ovaduhom zaželeno. Tretji slučaj: Isti čas je bila vložena ovadba pri okrajnem glavarstvu proti g. župniku zaradi tega, da piše besedo kralj z malo začetno črko in da s tem kaže nerazpoloženje proti kralju. Ko je g. okrajni glavar pokazal ovaditelju »Jutro«, ki tudi piše besedo kralj z malo začetno črko, se je ovaditelj moral zadovoljiti. Če piše »Jutro« besedo kralj z malo začetnico, to gotovo ni protidržavno. Če pa bi »Jutro« ne bilo tako pisalo, bi bilo to veliko protidržavno, separatistično in protidinastično dejanje, če bi drugi tako pisali. Dejstva, ki jih navaja kranjski gosp. župnik in ki smo jih kratko zabeležili, vzbujajo v nas spomine na slična dejstva, ki so se dogajala drugod. Naše pošteno slovensko ljudstvo še ni nikdar toliko trpelo vsled laži, natolcevanja, ovajanja in nasilnosti kakor v dobi JNS diktature. Ko ugotavljamo te činjenice, obenem tudi izpovedamo drugo dejstvo, ki priča o našem človečanstvu, naši dobrotljivosti in popustljivosti. JNS ovaduh, krivičniki in nasilniki niso dobili tiste kazni, ki so jo zaslužili.

Dr. Maček o mačkovcih. Kako ceni slovenske mačkovce sam njihov najvišji vođa dr. Maček, spričuje njegovo pismo, ki jim ga je poslal. V tem pismu svari dr. Maček pred raznimi spekulanti, ki silijo v stranko, ter pravi: »Imamo že sedaj mnogo znakov, da razni gosposki politiki in političiči, komunisti in socialisti, fašisti, bojovníki in že pokopani liberalci vsake vrste poskušajo izkoristiti hrepenenje slovenskega naroda po svobodi in socialni pravici in na ta način pod firmo slovenske kmečko-delavske politike vsiliti svoje vodstvo, ali pa vsaj vpliv, ki je popolnoma tuj slovenski kmečki duši.« Kdo torej sili v prve vodilne vrste slovenskega mačkovstva ali, kakor se samo imenuje, slovenske kmečko-delavske politike? Dr. Maček je te ljudi dobro fotografiral, ko jih je slovenskemu ljudstvu predstavil kot politične spekulante, kot zmes, zbrano iz vseh strank in struj: kot komuniste, socialiste, fašiste, bojovníke in že pokopane liberalce vsake vrste. Iz te obsodbe se vidi, da dr. Maček sam takih ljudi ne mara. Kateri slovenski kmet še bo toliko nesposoben, da bo sledil takšnim političnim spekulantom?!

V DRUGIH DRŽAVAH.

**Pruski ministrski predsednik general-
oberst Göring v Rimu.** Pruski ministrski
predsednik Göring se je pripeljal s svojo
soprogo 13. jan. v Rim. Na kolodvoru so
mu priredili svečan sprejem. V imenu
italijanske vlade ga je pozdravil zunanji
minister grof Ciano na čelu raznih drugih
visokih osebnosti. Na kolodvoru zbrana
četa je izkazala Göringu vojaško čast. Gö-
ring se hoče osebno v pogovorih z Musso-
linijem prepričati, kaj sta si pravzaprav
obljubili Anglija in Italija z najnovejšo
pogodbo glede položaja na Sredozemskem
morju in na kakem stališču naj vztraja
Nemčija za bodoče v vprašanju španske
državljske vojne.

Razvoj dogodkov v španski državljanski vojni. Od našega zadnjega poročila o

razvoju španske državljanske vojne je treba beležiti naslednje nove dogodke: Nemška bojna ladja »Königsberg« je predala zaplenjeno rdečo ladjo »Aragon« nacijsionalističnim oblastem v luki Cadix, kjer so jo raztovorili. Posadka in potniki omenjene zajete ladje in rdečega parnika »Marta Junquera« so bili izpuščeni. Posadko z ladje »Marta Junquera« je nemška križarka »Königsberg« izkrcala 11. I. na španski severni obali. Moštvo »Aragona« je 12. I. nemška oklopnica »Admiral grof Spee« oddala na suho pred mestom Malaga, ki je v rokah rdečih. — Bojne ladje nacijsionalnega generala Franca so bombardirale mesto Valencija, kjer ima rdeča vlada svoj sedež. — Čete generala Franca so zasedle po krvavih bojih Estopono in so zaplenile velike množine vojnega materijala. — Za rdečo vlado so izvežbali novi mednarodni bataljon, ki šteje 4200 mož in je v njem: 1800 Francozov, 900 Belgijcev, 400 Poljakov, 250 Italijanov in preostanek tvorijo razne druge narodnosti. Bataljonu poveljujejo ruski oficirji in 3 politični komisarji, med temi

dva Italijana in en Poljak. Med poveljnikom madridskih obrambnih čet in med komandantom mednarodnih miličnikov v Španiji generalom Kleberjem je izbruhnil prepir, ki je zavzel tak obseg, da se je rdeči ministrski predsednik kot sedanji vojni minister v letalu podal iz Valencije v Madrid, da bi posredoval. Kleberju hočejo dati poveljstvo nad severnim in severno-zapadnim odsekom madridske bojne črte. General Kleber s tem ni bil zadovoljen in se je pritožil pri ruskem generalu Corevu.

Sovjetska Rusija prednjači pred velesilami s krediti za oboroževanje. V Moskvi je pričel 12. jan. posvetovanje osrednji izvršilni odbor sovjetov. Ljudski komisar za finance Grinko je razgrnil ob tej priliki ruski državni proračun. Lanski proračun je znašal 79 milijard rubljev in ta številka se mora pri novem proračunu z ozirom na potrebe oborožitve znatno zvišati. Proračun za l. 1937 znaša 97.782 milijard rubljev, in od te vsote odpade na rdečo armado 20 milijard. Ta svota znaša v naši valuti 200 milijard Din ali 20 letnih proračunov Jugoslavije.

Veličasten shod JRZ v Ljubljani.

Po osmih letih je doživela naša bela Ljubljana zadnjo nedeljo prvi javen manifestacijski shod JRZ. Ljudske množice so napolnile veliko dvorano in stranske prostore hotela Union in še zunaj je ostalo tisoče mož ter fantov, ki so iz zvočnikov poslušali izvajanja govornikov. Veličastno zborovanje je priredila ljubljanska JRZ in ga je otvoril ljubljanski župan g. dr. Adlešič. Prečital je navdušeno sprejete udanostne brzojavke: kralju, knezu namestniku Pavlu in predsedniku vlade.

Dr. Adlešič je podelil besedo ministru g. dr. M. Kreku, ki je govoril o notrajnem in zunanjem političnem položaju in napovedal skorajšnje volitve v mestne občine. Za dr. Krekom je povzel besedo senator Fr. Smodej in se je zavzemal za demokracijo, ki se mora izvajati ne samo na političnem, ampak tudi na gospodarskem in socialnem polju. Uradništvo ne sme biti nasprotnik in tlačitelj ljudstva. Tisto uradništvo, ki ni z ljudstvom, je — protidržavno. Zlasti je še precejšen del učiteljstva, ki ni našel poti do ljudstva.

Ljubljanski župan g. dr. Adlešič je govoril o ljubljanskem gospodarstvu, ki je bilo podobno pod prejšnjim vodstvom — hlevu polnemu gnoja. Ljubljana je v celi Jugoslaviji najbolj zadolženo mesto.

Vsak, ki se v Ljubljani rodi, prinese na svet breme preko 2000 Din dolga. Prejšnji gospodarji so v Ljubljani tako »gospodarili«, da so kupovali stare avtobuse in napravili milijonske dolgove, katere mora sedaj nositi tramvaj.

Pri pogrebem zavodu so napisali pogo-
rebe, katerih ni bilo. Iz sredstev za siro-
make so dajali denar za politične prire-
ditve JNS in za gotova društva. O teh
zadevah bo govorilo sodišče.

Med govorom senatorja Smodeja se je pojavil v dvorani notrajni minister g. dr. **Anton Korošec** v spremstvu bana dr. M. Natlačena.

Ljudstvo ga je pozdravilo z viharnimi manifestacijami.

Po govoru ljubljanskega župana je spregovoril g. dr. Korošec, ki je med drugim povdaril, da smo bili dolgo odstranjeni od državnega krmila. V naši odsotnosti je v javnem življenju zavladala mržnja in nenaklonjenost ne samo proti Hrvatom, ampak proti vsakemu narodnemu pokretu. Ravnopravnosti ni bilo, vse je bilo razdrto. Predno smo začeli delati za sporazum, smo morali ustvariti ugodno ozračje za mir med narodi. Ustvarili smo orodje za to v JRZ. Zdaj smo začeli delati za sporazum. Ta sporazum je malo dete, ki dela svoje prve korake v svet. Voditi ga mora nežna roka. Tako dete se ne sme preveč vlačiti sem in tja. Radi tega tudi ni dobro, preveč govoriti o sporazumu. Prvi korak je uspešno storjen. Kot smo že čitali v časopisih, sta obadva obraza (dr. Stojadinović in dr. Maček) prišla zadovoljna v Zagreb.

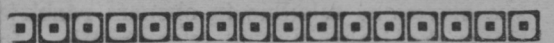
Kakor v tej stvari, imejte tudi v drugih
zaupanje v vlado in potrpežljivost.

Marsikaj je vlada že storila, pa še je dosti dela. Imamo trdno voljo in vročo željo, da pravilno rešimo vsa tozadevna vprašanja, ki ležijo na ramah ljudstva in ga tarejo.

Kar se tiče govoric o nestalnosti vlade, ni za to nobenega vzroka in tudi taisti, ki o tem govorijo, dobro vedo, da teh vzrokov ni. Mi nismo več majhna, ampak velika vsedržavna stranka. Ako Bog da, bomo še vladali in izpolnili to, kar smo obljubili in kar narod želi od nas.

Na zborovanju je bila sprejeta resolucija z 12 zahtevami.

Veličastno zborovanje je bilo končano s himno slovenskih fantov in s pesmijo »Hej Slovan«, ki jo je zasvirala godba.

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah
Maribor in Ptuj.

Škofovska konferenca. V Zagrebu je bila od 8. do 14. januarja konferenca jugoslovanskih škofov, ki ji je predsedoval zagrebski nadškof dr. Anton Bauer. Škofje so z vso resnobo in natančnostjo razpravljali o razmerah, ki v njih živi katoliška cerkev. Ugotovili so, da se v številnih šolskih knjigah izpodokopavajo temelji katoliške vere in morale; da se je javna nemoralna v letnem času na obalah našega morja in naših rek razširila tako, da so po pravici v skrbeh vsi prijatelji našega naroda. V vsaki škofiji naj se izvaja Katoliška akcija po glavnih smernicah sv. Očeta in po posebnih škofijskih pravilnikih. Ker je mnogo našega narodnega življa raztresenega po raznih delih sveta, kjer jim preti velika nevarnost, osobito če nimajo lastnih duhovnikov, bodo katoliški škofje storili vse potrebno, da jim pomagajo z organiziranjem dušnega pastirstva, ki bo razumelo njih jezik. Našemu rojaku Nikoli Tavliču, mučeniku za svete kraje v Palestini, v čast je zgrajen oltar v češki cerkvi v Jeruzalemu. Za svečanost posvetitve tega oltarja se bo pod vodstvom odbora Društva sv. Jeronima priredilo romanje v sveto deželo. Katoliški verniki, ki imajo možnost, naj si ogledajo razstavo katoliškega tiska v Vatikanu. Vsi naj se navdušijo za katoliški tisk, zlasti za dnevni katoliški tisk. Ker je gmotno stanje katoliške duhovščine izredno težko, bodo škofje delali na to, da se duhovnikom zagotovi dostojna eksistenca. Jugoslovanski škofje so vsestransko preučili raznovrstno delavnost komunistične propagande v naši državi in strašno nevarnost, ki preti od te propagande veri in omiki. Izdali so posebno pastirsko pismo proti komunistom, ki bo prečitano po katoliških cerkvah.

Grozote v Španiji. Francoski list »Croix du Midi« je že večkrat objavil stvarne podatke o grozotah, ki jih uprizarjajo boljševiki v Španiji. Nedavno je ta list poročal, da so španski komunisti in anarhisti zažgali, razdejali in oplenili 20.000 cerkva, kapelic, samostanov, cerkvenih poslopij, zavodov, šol, bolnišnic, sirotišnic itd. Nemogoče pa je dognati število ubitih duhovnikov, redovnikov in redovnic. To je mogoče samo v tistih pokrajinah, ki so bile v oblasti komunistov, pa so jih potem zasedle nacionalistične čete. Neka vsega zaupanja vredna oseba, ki je bila v Barceloni, pa je od tamkaj pobegnila v letalu, pripoveduje, da je bilo v sami Barceloni in v bližnji in daljni okolici poklanih 1400 duhovnikov in redovnikov. Ker se je mnogim duhovnikom posrečilo, da so pravočasno pobegnili, ali pa se skrili, porabljajo boljševiki razna lažnjiva in podla sredstva, da bi jih ugrabili. Eno teh podlih sredstev je to-le: boljševiki pošljejo mlade deklice v hišo, o kateri sumijo, da se v njej skriva kak duhovnik. Te deklice se delajo verne in pobožne in kažejo veliko žalost nad preganjanjem cerkve in duhovnikov. Obžalujejo, da zdaj ni več duhovnikov, ki bi tolažili umirajoče ter jim delili sv. zakramente. V tej in tej hiši, tako tarnajo vse

v solzah pokvarjene mlade lažnjivke, je bolnik, ki srčno želi duhovnika, in tako se včasih zgodi, da pride kak duhovnik iz varnega skrivališča, gre z deklicami, ki ga peljejo ne k umirajočemu bolniku, marveč k satansko hudobnim boljševikom, ki ga kratkomalo ubijejo. Na duhovnike, ki se skrivajo po gozdih, naščuvajo dresirane pse kakor na zverjad. Poleg duhovnikov lovijo in ubijajo tudi tiste posvetnjake, o katerih vedo, da so praktični katoličani. To so grozote, ki jim je težko najti para v svetovni zgodovini. O teh grozovitih zločinih ne poročajo listi, ki simpatizirajo z ljudsko fronto: to so marksistični in liberalni listi. Tudi slovenski gosposki in kmečki liberalni listi podpirajo marksiste in komuniste s popolnim molkom o španskih grozotah.

Kogar Bog pokliče. Na Angleškem je nedavno umrl katoliški duhovnik in pisatelj Barnes. Rojen je bil v anglikanski (protestantovski) veri. Izbral si je vojaški poklic ter postal oficir. Pa ni v tem stanu našel sreče. Tudi s protestantovsko vero ni bil zadovoljen. Resni študij ga je preveril, da je katoliška vera edino prava vera. Zato je prestopil v katolicizem. In še več. Šel je v bogoslovje, zamenil sabljico s križem ter našel srečo. Postal je katoliški duhovnik že za časa papeža Leona XIII., ki je umrl leta 1903. Kot katoliški duhovnik je vneto deloval ter branil vero z besedo in peresom. — V Belgiji je vstopila v samostan gospa kraljevega rodu. To je sestra umrlega belgijskega kralja Alberta, vdova vojvode Hohenzollern-Sigmaringen. Svet ji je bil na razpolago s svojo lepoto in uživanjem, ki ga nudi tistim, kateri mu služijo. Pa rajše Bogu služi na način, ki vodi h krščanski popolnosti. V samostanu ne bodo jemali ozira na njen kraljevski rod. Živeła bo kakor redovnica socialno najnižjega rodu. Izpolnjevati bo morala natanko vsa redovna pravila, kakor najmanjša njenih tovarišic. Pa je sledila božjemu klicu.

Križi na poljsko-ruski meji. Poljska je soseda Rusije. Ruski vojaki, poslani od ruskih boljševikov, so že leta 1920 prekorčili poljsko-rusko državno mejo, hoteč podjarmiti Poljsko ter jo pretvoriti v sovjetsko pokrajino. Poljaki so jih premagali ter pognali preko meje. Poljaki pa so si v svesti, da se to, kar se je zgodilo leta 1920, lahko zopet ponovi. Tega se zavedajo verni katoliški Poljaki in zato postavljajo križe in kapelice na svoji državni meji proti Rusiji. S tem Poljaki izpovedujejo, da se hočejo boriti za Boga in z njegovo pomočjo proti boljševizmu brezboštva. Zmago nad boljševiki l. 1920 pripisujejo očividni božji pomoči, ki to je njim izprosila Marija, kraljica Poliske. Na poljsko-ruski meji postavljeni križi in kapelice so dokaz zaupanja in pripravljenosti poljskega naroda, da hoče z vsemi močmi obraniti svoje verske svetine in svojo državno neodvisnost. Za boljševike v Rusiji pa so memento, ki jih kliče k spreobrnitvi.

Dom duhovnih vaj pri Sv. Jožefu nad Celjem. Tridneven tečaj duhovnih vaj za dekleta bo od ponedeljka 1. februarja do 5. februarja, od sobote 13. do 17. marca. Začetek vsakikrat ob 6. uri zvečer prvega imenovanega dne.

Oglas je registr. pod S. št. 1583 od 5. XII. 1936

Duhovne vaje za fante v Domu presv. Srca v Mariboru. Levstikova 20; od 30. I. do 3. II.; od 20. do 24. februarja. Celotna vzdrževalnina znaša 50 Din. Začetek je prvega dne ob sedmih zvečer, sklep zadnjega zjutraj. Vsak udeleženec se mora vsaj tri dni pred tečajem prijaviti. — Predstojništvo. — Te duhovne vaje priporoča tudi Prosvetna zveza v Mariboru.

Kaj je treba sedaj storiti pri likvidaciji kmečkih dolgov?

Za vsakega kmeta, ki ga posojilnica ali drug denarni zavod izroči Priv. agrarni banki, ki prevzame vse dolgove kmetov, mora priložiti potrdilo, da je res kmet. To potrdilo izda občina na posebnem obrazcu in ga mora vsak dolжник prinesiti posojilnici. Kdor tega ne stori, se pozneje ne more pritoževati, češ, da njegov dolg ni bil zmanjšan. Kdor je dolžan več denarnim zavodom, mora poiskati več potrdil, odnosno prepisov. Za to potrdilo občina ne sme zahtevati nikake takse ali pristojbine. Sedaj je mnogo takih, ki hočejo postati kmetje, da bi se jim znižal dolg. Toda župan mora z lastnoročnim podpisom potrditi, da je res, kar napiše. Ne more torej podpisati lažnega potrdila, da je komu glavni poklic kmetijstvo, če to ni res. S takšnimi napačnimi potrdili se dela škoda posojilnicam, in to se ne sme zgoditi. Lažnjiva potrdila torej niso v čast županom, predvidene so tudi ostre kazni.

Uredba z dne 26. septembra 1936 o likvidaciji kmečkih dolgov je prisilna. Denarni zavodi morajo izročiti Priv. agr. banki vsakega dolžnika, ki ga smatrajo za kmeta. Niso pa seveda dolžni preiskovati, kdo je kmet. Če o kom ne vedo natančno, naj nj gova dolžnost, da se oglasi in prinese potrdilo. Stori pa naj to takoj, da ne bo prepozno. Kar se tiče odplačevanja dolga, bodo morali kmetje plačevati svoj dolg Priv. agr. banki v 12 letnih obrokih. Po uredbi je prvi obrok zapadel že 1. novembra 1936. Noben kmet pa takrat ni vedel, koliko mora plačati, ker ni dobil obračuna. Predno pa se komu obračuni, se od njega tudi ne more nič zahtevati. Za obračun so predpisane posebne tiskovine, ki so jih denarni zavodi prejeli še le te dni. Sedaj bodo delali obračune, in ko bodo obračuni narejeni, bodo denarni zavodi kmete-dolžnike pozvali, da plačajo prvi obrok. Ker je Priv. agr. banka pozvala po časopisju dolžnike, da plačajo

prvi obrok, naj tisti, ki ve, da je dolžan in res kmet, nekaj plača na račun; ko dobi obračun, bo poslal še ostalo. Obroki se torej ne plačajo posojilnicam, marveč Priv. agr. banki (podružnica v Ljubljani), in sicer po čekovnem računu 10.250.

Kmetu, ki se mu je dolg znižal za 50% in ki je sicer redno plačal vse obresti, bo izračunan obrok tako-le: Dolg se razpolovi. Od ostale polovice pa plača od 100

dinarjev 10 dinarjev in 60 par. V tem so računane 4½% obresti, drugo pa gre na odplačilo. Tistim, ki so dolžni nad 25.000 Din se dolg sam po sebi ne zniža, ampak morajo prositi za znižbo na sodišču. Taki morajo letos plačati prvi obrok od celega dolga in ne od znižanega. Če jim bo sodišče dolg znižalo, jim bo to štetu prihodnje leto v dobro in bodo torej drugič toliko manj plačali.

Osebnosti.

Duhovniške vesti. Imenovan je za učitelja petja in glasbe v kn.-šk. dijaškem semenišču v Mariboru g. Gregor Zafošnik, prefekt istotam. — Postavljen je za prefekta na istem zavodu g. Alojz Kozar, semeniški duhovnik v Mariboru. — Nastavljena sta bila gg: Ivan Černoga, provizor v Dravogradu, za kaplana pri Sv. Marjeti niže Ptuj, in Jožef Mlakar, bivši župnik v Štefanju, zagrebška nadškofija, za kaplana v Vidmu ob Savi. — Prestavljeni so bili gg. kaplani: Ivan Camplin od Sv. Jurija v Prekmurju v Maribor, stolna župnija; Alojz Gabor od Sv. Marjete niže Ptuj k Sv. Juriju v Prekmurju; M. Ledinek, II. kaplan v Ljutomeru, za I. kaplana istota. in Franc Pečar iz Vidma ob Savi v Ljutomer za II. kaplana.

Nesreče.

Obleka se ji je vžgala na telesu. V Mariboru na Slomšekovem trgu se je zgodila izredna nesreča v trgovini predtiskarije M. Temerl. Pri Temerlovi je uslužbena 22 letna Marija Kuralt iz Studencev. Zjutraj je prišla v trgovino in zakurila. Nankrat so bušnili plameni iz peči in Kuraltovi se je vnela obleka. Zbežala je na trg in vpila na pomoč. K sreči jo je hitro opazil krojaški vajenec, ki je stekel po vodo, z njo polil Kuraltovo in preprečil mrtonosne opekline. Opečeno so prepele reševalci v bolnico.

Vrele vode je padla 2 letna Marija. Posestnikova hčerkica iz Šmartnega pod Šmarno goro. Po celem truplu nevarno opečenega otroka so spravili v ljubljansko bolnico.

Strašna smrt otroka. V hiši posestnika Antona Omuleca v Peščenem vrhu pri Sv. Trojici v Slov. goricah se je zgodila zadnjo sredo popoldne huda nesreča. Mož in žena sta imela opravke zunaj hiše, po kateri sta se kotala 5 letni Franček in 4 letna Lizika. Otroka sta si dala opravka tudi v kuhinji pri štedilniku. Fantek je potegnil s podkurjenega štedilnika lonec vrele vode, ki se je izlil na spodaj igrajočo se sestrico. Deklinica je dobila tako hude opekline, da jim je kljub zdravniški pomoči podlegla.

Smrtna nesreča starega moža. 70 letni Ignac Trček iz občine Trata pri Škofji Loki se je vračal zvečer proti domu. Ko je šel preko brvi čez »Potoško grabo« pri Todrežu, je padel z brvi v vodo in si ni mogel pomagati kljub temu, da je bila zelo nizka. Stari revež je najprej utonil in potem še zmrznil.

Razne požarne nesreče. V Kovačji vasi pri Slov. Bistrici je zgodaj zjutraj uničil

ogenj novo gospodarsko poslopje posestniku Maksu Kolarju, ki je oškodovan za 30.000 Din. — V Dornavi pod Ptujem so zgorela iz nepojasnjenega vzroka vsa gospodarska poslopja posestniku Martinu Šegula. Komaj so oteli živino. Gasilcem je uspelo, da so požar omejili. — V Šikolah v občini Cirkovce na Dravskem polju je začelo iz neznanega vzroka goreti na škednju posestnika Vincenca Kušarja. Ogenj se je raztegnil z neugnano naglico na vsa gospodarska poslopja. Zgorelo je tudi 30.000 kg sena. Domači gasilci so preprečili še večjo požarno nesrečo. Škoda znaša 40.000 Din. — V Ljubljani v Lingarjevi ulici se je ob četrt na drugo uro popoldne pojavil požar v Česnikovi manufakturni trgovini. Tleti in goreti so začele prodajalne mize in tla radi velike in preveče zakurjene železne peči na sredi prodajalne. Iz trgovskih prostorov valeči se dim je opazila sosedna trgovka in obvestila gasilstvo. Gasilci so trgovino, ki je bila zaprta radi opoldanskega odmora, nasilno odprli in udušili ogenj, ki je napravil več deset tisoč Din škode na opremi in blagu. Škoda je krita z zavarovalnino. — V Župetincih je pogorela 22.000 Din vredna domačija posestniku Francu Zelenko.

Razne novice.

Vse cenjene naročnike, ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto prosimo, da isto kmalu storijo, ker drugače bomo primorani jim ustaviti list. Ponovno opozarjamo cenjene naročnike, da so v slučaju požara zavarovani samo tisti, ki poravnajo celoletno naročnino še tekom januarja. »Slovenski Gospodar« stane za celo leto Din 32.—, za pol leta Din 16.— in za četrt leta Din 9.—.

»Kmetijski list« (13. januarja) izraža mnenje, da brezverskih časopisov pri nas ni. Če smatra sebe in sebi enake liste za »verske«, »krščanske« liste, potem ni pri nas brezverskih listov. Ker pa obenem maha proti katoliškim listom, jasno kaže, da ni katoliški list. O slabem časopisju kot pleveli izjavlja, da ga je težko zatreti. Pozivamo vse resnične katoličane med našim ljudstvom, da iztrebijo iz svoje sredine vsako plevel slabega časopisja.

Na podlagi pomilostitve izpuščeni kaznjenci. Na podlagi noveletne amnestije ali pomilostitve je bilo izpuščenih iz mariborske kaznilnice 43 kaznjencev, ki so bili odpeljani v pristojne občine. Amnestija je pretvorila na smrt obsojenemu roparskemu morilcu Govediču smrtno kaznen v dosmrtno ječo.

154 kaznjencev je osvobodila noveletna pomilostitev iz jetnišnice mariborskega okrožnega sodišča. V jetnišnici so ostali samo oni, ki so v preiskavi in tihotapci.

Najdeni rimski zlatniki. V Grajeni pri Vurbergu je zadel neki kmet pred nedavnim na njivi pri oranju na rimske zlatnike s podbo cesarja Valentinijana (364 do 375). Dva od teh zlatnikov je kupil mariborski muzej, nekaj muzej v Ptuj, drugi pa so prešli v zasebno last.

Kmetijski tečaji v ptujskem okraju. Okrajni kmetijski odbor v Ptuj priredi dvodnevne kmetijske tečaje v Svetinjah in v Markovcih, in sicer v Svetinjah dne 27. in 28. januarja, v Markovcih pa dne 3. in 4. februarja. Na tečajih se bo predavala in tudi praktično razkazovala najvažnejša tvarina iz vseh kmetijskih panog: živinoreja, poljedelstvo, travništvo, sadjarstvo, zadržništvo, vinogradništvo, vnovčevanje in drugo. Ker so poučni tečaji potrebni za povzdigo kmečkega gospodarstva, se priporoča obilen obisk gospodarjem in gospodinjstvom, kot tudi odrasli mladini.

Kako redim angorske zajce? Zelo praktična knjiga s slikami po 6 Din. Naročite v Tiskarni sv. Cirila.

Obžalovanja vredni slučaj.

V splošnem pretepu ubit. V krčmi Širnik v Otiškem vrhu v župniji Sv. Peter na Kronske gori so imeli veselico, na kateri so fantje preveč pili. Okoli tretje ure zjutraj je došlo med pijano fantovsko družbo do splošnega pretepa. Mladi Romanov Levinger iz Goriškega vrha je prišel ob času ravsa v gostilno po svojega starejšega brata, da bi ga odvedel domov. Rajmund Jaje je pograbil steklenico od soda-vice, jo vrgel in je slučajno zadel čisto nedolžnega Romana v sence in se je zadeti zgrudil mrtev. Razljuteni pretepači so celo mrtvega Romana teptali z nogami ter ga suvali. Truplo ubitega so sodno raztelesili v Otiškem vrhu, odkoder so ga prepeljali na dom in so pokopali žrtev fantovske podivjanosti na pokopališču v Dravogradu.

Koliko koles je bilo v minulem letu ukradenih v Mariboru? Statistika marib. policije ugotavlja, da je bilo lansko leto v območju mesta ukradenih 716 koles.

Po 6 mesecih odkrit zločin. Katarina Leban, služkinja in šivilja, italijanska državljanka s Tolmina, je julija l. 1936 v porodišnici v Mariboru darovala življenje otroku ženskega spola. Dne 9. julija je zapustila z otrokom porodišnico in tavalala po mestu do večera. Sklenila je, da pojde v Dravo z otročičem vred. Med dravsko brvjo in glavnim mostom je šla na levem bregu v reko. Ko ji je Drava segala do pasu, je otročička odnesla voda, Lebanova pa se je kesala in zbežala na suho. Zločin detomora je bil 14. jan. javljen orožnikom na Tezmu, ki so nečloveško mater predali v zapore okrožnega sodišča. Ženska je stara 30 let in je bolj šibke postave. Skraja je tajila, pozneje je vse priznala z izgovorom, da ni imela sredstev za življenje in ni znala, kako bi se prebila z otročičem skozi življenje.

5000 Din ukradel in jih zapravil. Mariborska policija je zaprla brezposelnega steklaškega pomočnika Ivana Mačka s Pilištajna. V Vrbju pri Žalcu je ukradel pred 14 dnevi 5000 Din. Ko je bil aretiran, so našli pri njem 75 Din, ostalo pa je bil zafučkal.

Razprava proti šentiljskemu morilcu. Čitateljem je še v živem spominu roparski

umor šentiljskega pismonoše Ludvika Zunka. Zločin je zagrešil 18. nov. l. l. Karl Adler, katerega bo sodil mariborski veliki senat proti koncu tega meseca, ker je preiskava zaključena in je tudi državno pravdnistvo končalo obtožnico.

Okradena hlapca in krošnjar. Neznani uzmovič je odnesel iz shrambe pri mesarju Vlahoviču pri glavnem kolodvoru v Mariboru obleko dvema hlapcema in enemu krošnjarju. Antona Weissa je oškodoval za 940 Din, Alojza Satlerja za 800 Din in krošnjarja Mateja Dukariča za 100 Din.

Nad vinačarije so se spravili. Po okolici Gornje Radgone se klati vlomilska tolpa, ki je vzela na muho viničarije. V Kočkem vrhu je bilo vlomljeno v viničarijo posestnice Marije Jerič iz Kraljevcev. Dolgoprstneži so odnesli iz kleti 70 l vina in iz stanovanjske sobe zastore z oken in razne druge predmete. Banda je priredila v viničariji pravo popivanje in je končno izlila preostanek vina v škaf z apnom, da je postalo neužitno. Od tam so se podali lopovi k sosedu Antonu Kocuvan in so mu ukradli iz kleti 50 l vina ter 40 l žganja. — V Peščenem vrhu so izpili gotovo isti storilci v viničariji Jurja Torn nekaj litrov vina in so vzeli seboj vrečo ovsa. Končno je še izmaknila tatinska družba iz viničarije posestnika I. Matajca 26 l žganja in je zginila z obilnim plenom v noč.

Ugotovitev osebnosti dekle, ki se je vrgla pod kamniški vlak. Zadnjič smo poročali, da se je vrgla na Ježici pri Ljubljani pod kamniški vlak neznanka. Gre za 17 letno Slavko Košiček iz Trnovega, ki si je vzela življenja iz nepojasnjene vzroka.

Roparska napada. V bližnji okolici G. Radgone sta se zgodila zadnje dni dva roparska napada. Ko se je vračal mizar-ski mojster Ivan Zemljč iz Pregrade pri Gornji Radgoni pozno zvečer na kolesu proti domu, sta se zakadila vanj ne daleč od hiše posestnika Antona Sukiča našemljena neznanca in sta mu iztrgala listnico

s 1400 Din, katere je prejel istega dne za svoje izdelke. Tolovaja sta vrgla Zemljčovo kolo v Muro in zginila v temno noč. — V isti noči se je pojavila cela tolovajska družba pri krčmi Ivana Kukovca v Lomanošah. Neznanci so skušali skozi okno udreti v pritličje. Ropot je čul že dalje časa bolani gostilničar. Poklical je hčerko in ta sosedo, pred katerimi so pobegnili vlomilci.

Napaden je bil zvečer v kolodvorskem drevoredu v Ptuj od štirih neznancev hlapec Vincenc Štrafela. Eden od napadalcev ga je zabodel v desno roko. Štrafela se zdravi v ptujski bolnici.

Mesarski pomočnik ustrelil sebe in poročeno žensko. Ne daleč od mesta Čako-

V tem času blagoslavlja pravoslavna cerkev reke v Romuniji na ta način, da potopijo v vodo blagoslovljen križ. V Bukarešti je vrgel romunski kralj Karol križ v reko Dimbovita. Slika nam predstavlja, kako dvignejo romunski kmetje križ iz dna reke in ga poljubljajo.

vec v gozdu so našli v mlaki krvi in še malo živega 23letnega mesarskega pomočnika Dragotina Markovič iz Ljubljane, ki je bil v zadnjem čaru zaposlen v Čakovcu. Poleg njega je ležala ustreljena z dvema krogla ženska. Poklicani zdravnik je ugotovil, da je Markovič še živ in so ga prepeljali v čakovsko bolnico, ženska pa mrtva. V ustreljeni so prepoznali 33-letno Elizabeto Zadravec, ženo ključavničarja Stefana Zadravec. Omenjena je vzdrževala nedovoljeno razmerje z Markovičem, njen mož ni hotel ničesar slišati o ločitvi zakona in radi tega sta si izbrala zaljubljenca prostovoljno smrt.

Žaloigra na gostiji. V Belici pri Čakovcu so obhajali te dni imenitno gostijo v hiši bogatega kmeta Bakse. Med časom ko so se mudili gosti v cerkvi, se je zgodila doma huda nesreča. 17 letni Martin Baksa je doma v povzdigo dneva streljal iz samokresa. Njegov 17 letni bratranec Stefan Baksa je tudi hotel streljati in ker mu ni dal Martin radevolje revolverja, sta se začela fanta zanj boriti ter se je Martin izmikal z orožjem v višini Stefanove glave in prs. Naenkrat je odjeknil strel in Stefan se je zgrudil mrtev s prestreljenim srcem. Gostija se je takoj spremenila v splošno žalost.

Izpred sodišča.

Radi vloma eno leto ječe. V noči na 18. sept. l. l. je bilo vlomljeno na Košakih pri Mariboru v trgovino Jožefa Puncer. Zginilo je bilo blaga za 17.000 Din. Zandarji iz Murskega Središča so izsledili kose pri Puncerju ukradenega blaga pri 33-letnem delavcu Francu Kamenarju v Merhatovcih, ki je bil v Mariboru 15. jan. obsojen na 1 leto ječe.

Vse vrste štamplijk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Čirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Uganka staroveške gradbene umetnosti

Pri nekem izkopavanju v Tuirnu so našli v globini kakšnih deset metrov pod cestno površino na plast peska, o katerem si spočetka niso mogli razložiti, kako je prišla tja. Natančnejša preiskava je pokazala, da gre za isti pesek, kakršnega ima reka Sangone, ki teče mnogo kilometrov od Turina. Zadeli so torej očitno na ostanke starega širokega prekopa, ki je vodil od te reke do taborišča rimskih legionarjev, ki je bilo ob sedanji južni meji mesta. Prekop je bil zgrajen, kakor je razvideti iz ostankov, zelo skrbno. Njegove stranske stene sestoje iz mase, ki je podobna cementu in je za vodo popolnoma nepropustna. Ta

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

Zdaj sta nekaj časa korakala molče. Ko sta prišla mimo Gorenč, je Gašpar zopet zapel:

»Včeraj je lilo, danes še bolj, jutri bo spet koj, pojutri še bolj. Pa en rajniš al' dva vsak za streho rad da, vsak za streho rad da, ko je Gašparjeva.«

Čeprav je tako vabljivo pel, tudi tu ni nič prodal, še celo kregali so se ljudje:

»Ti presneti coprniki; dež nam delaš, da bi več skupil!«

»Coprniki« pa se je od srca smejal.

Blizu Rut sta Gašpar in Anza srečala moškega in žensko, ki sta bila prav sumljiva na pogled. Oblečena sta bila nemarno; plaho sta se ozirala in hitela, kakor da se jima zelo mudi. Gašparja in Anzana sta se na daleč izognila, moški si je pokrnil obraz s kapuco, ženska pa z ruto.

»Dobro jutro!« je pozdravil Gašpar. »Kam pa, kam tako hitro?«

»Tja, odkoder terci pridejo,« je zabundal potepuh in začel še bolj na dolgo korakati, tako da ga je ženska komaj dohajala.

»Mojster Gašpar,« je rekel grofov jagar, »dejal bi, da bi bilo vredno pogledati, kaj nosita ta dva na hrbtu.«

»Res, tema pa ne bi zaupal,« je odgovoril mošči; »moški je tak, da ga ne bi hotel na samem kje srečati.«

»Ali naj stopim za njima, da ju malo preptijem?«

»Za božjo voljo: nikar! Take vrste ljudje so ti vsega kos. Menda te ne miče, da bi te z nožem med rebra; mene že ne.«

»Paaa, takih krot se ne bojim.«

»Kar pusti jih! Kjer te ne srbi, se ne kremplji! Po krivem ju pa tudi ne smeja soditi.«

Videti je bilo, da bi se bil Anza najrajši obrnil in udaril čez ona dva; vendar pa je poslušal Gašparja.

Ko sta prišla v Rute, sta se ustavila v gostilni. Poprašala sta za onima potepuhoma, če so ju kaj videli, pa nihče ni kaj vedel.

Izza Rut je zavila pot v gozd in vodila eno uro po lesu. Ker je dež prenehal, je Gašpar zaprl svojo košato streho; moral pa jo je kmalu spet odpreti, ker je z dreves močno kapljalo. Anza je menda šele zdaj opazil, kako težko mošči nosi.

»Mojster Gašpar,« je rekel, »daj, bom jaz nesel; si boš malo počil!« V tem je že prijel za jermen in za obilni sveženj dežnikov.

»Nak, za nič ne!« se je možek branil. »Še svoj živi dan si nisem najel koga, da bi mi nosil. Slab

Slovenska Krajina.

Sramota za naš kraj je grdo preklinjanje. Na Goriškem je nad 20.000 luteranov in ti so znani po preklinjanju širom naše Krajine. Ker živijo katoličani med luterani, so se žal že tudi nekateri katoličani navzeli tega grdega preklinjanja. Mislim, da obstaja neki zakon, ki pod kaznijo prepoveduje javno bogokletje in drugo kletev. Pa kaj nam pomagajo zakoni, če se ne izvajajo. Če se bo peljal kak tujec z vlakom od Sobote do Hodoša, se bo gotovo zgražal, četudi ne bo »klerikalec«. Je res neznosno potovati s takimi ljudmi. Tu se začne: Vrag je v njegovem Bogu, njegovega vragjega Boga, prekletega Boga, konča se z Marijo in svetniki. Če tudi so to skoraj vedno luterani, mislimo, da velja zakon za vse. Priporočam b' za vsak kupej napis, kot jih imajo na Hrvaškem, da olikan in pameten človek ne kolne. Odpravimo to sramoto, ki nas tako ponižuje.

Sv. Sebeščan. Za božične svetke so tudi naše šole dobile nekaj blaga za obleko siromašne dece. Pa vseeno veliko potrebnih ni dobilo obleke. Zato je tukajšnji župnijski urad še posebej zaprosil banovino za podporo in res smo dobili še 35 m blaga za siromašne otroke, in tovarna Bata je poslala 100 Din župnijskemu uradu tudi v ta namen. Banski upravi se tem potom najlepše zahvaljujemo za podporo in istotako Batl. — Pust, ta čas presneti, nam bo ušel in ne bo nič gostilvanje. V dolnjem Prekmurju se mladina ženi okrog 20. leta, dekleta tudi že s 16 do 17 leti, tu pri nas na Goriškem je pa drugače. Tu imamo dosti fantov starih okrog 30 let, pa še premišljujejo, ali bi ali ne bi. Tako je prav, zakon je nekaj resnega in zato je treba dobro

Gasilec

ni samo mož, ki ogenj gasi,

GASILEC

je tudi strokovni list slovenskih gasilcev in samarijancev. — V letu 1937 bo izhajal v pomnoženi obliki in prinašal zanimive članke o stvarstvu in druge, ki jih bodo ponazorjevale slike in črteži.

Naročite »Gasilca« v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane samo 20.— Din. — Izide 12krat na 28 straneh.

premisлити. Če ne bo nič porok, pa bodo po stari navadi v nekaterih vaseh vlačili bor.

Podtaknjen nežigosan vžigalnik pred sodiščem. Na zatožni klopi v Mariboru je sedel 15. jan. 31 letni graničar Vladimir Milosavljevič. Njegov tovariš Vujadin Knežević pa se ni odzval pozivu k razpravi. Obtožnica pravi, da sta imenovana v Karovcih na jugoslovanski-madžarski meji v Slov. Krajini podtaknila posestniku Antonu Centali nežigosan vžigalnik in sta ga obdolžila tihotapstva. Centala je bil obsojen in ga je šele državni svet oprostil. Pozneje je zvedel od drugih graničarjev, kaj sta mu učinila mejna stražnika iz maščevanja. Zadevo je prijavil. Med preiskavo je prišel k njemu Milosavljevič in se je pogodil z njim za 4000 Din, če odstopi od tožbe in mu je dosedaj plačal 3000 Din. Milosavljevič je bil obsojen na 1 mesec in 7 dni strogega zapora.

obraževalno društvo redni občni zbor. Podali Vam bomo obračun o delu v pretekli dobi ter z vedrim obrazom pogledali v bodočnost. Pridite na občni zbor, da strnemo naše vrste in prav krepko tudi v novem letu poprimemo za prosvetno delo.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje Prosvetno društvo v svojem novem Cerkvenem domu lepo pretresljivo predstavo »Mlinar in njegova hči«. Ljudstvo, večinoma domačini, je napolnilo veliko dvorano

in odšlo, vključ temu, da je prireditev trajala nad tri ure, zadovoljno. So pa tudi vsi igralci z velikim občutjem se poglobili v svoje vloge in lepo podali vso žaloigro, ki tako nazorno kaže boj dekliskega srca, ali naj ugodi svojem srčnemu nagnjenju, ali pa se ukloni naročilu 4. božje zapovedi. V odmorih je nastopil prvi-krat v širši javnosti naš mladi tamburaški zbor, ki mnogo obeta. Da bi le vztrajali. Skratka, bil je lep popoldan, ki ga ne bomo kmalu pozabili. Tudi ob pustu nam bo Prosvetno društvo kaj priredilo in sicer zabaven in kratkočasen večer.

Ljutomer. Že dolgo ni bila naša dvorana tako polna kot ob prireditvi igre »Kralj z neba«. Po večini so igralci povoljno rešili svoje vloge. Ob igri smo prišli do prepričanja, da morejo tako globoko in versko igro rešiti le ljudje dobrega verskega prepričanja. Zadovoljni smo bili s scenarijo, kostumi, ki jih ima na razpolago društvo samo, s svetlobnimi pojavi in končno s kratkimi pavzami med dejanji. V prihodnje pa si naj društvo blagovoli preskrbeti za tako versko prireditev še nekaj resnih orkestralnih točk, da bo celoten utis po možnosti popoln. — Marijina družba v Ljutomeru je zgubila svojo najstarejšo 86 letno družbenico v osebi Marije Semenčič, ki ji članice družbe izkazale z obilno udeležbo na dan pokopa zadnjo čast. — Prosvetno društvo pripravlja za veseli pustni čas prirčno opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Katoliško prosvetno društvo je na nedeljskem občnem zboru dalo obračun preteklega leta. Želimo, da bi obnovljeni odbor mogel čez leto dni poročati še veliko več veselega o uspehih društvenega dela. Pomagajmo mu vsi!

Celje. Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo ustanovljeno 1. januarja 1907, proslavi svoj 30-letni jubilej 30. in 31. januarja. 30. januarja, zvečer je v veliki dvorani Ljudske posojilnice slavnostna akademija s pestrim programom. V nedeljo ob 10. uri predpoldne pridiga in slovesna sv. maša; na to slavnostno zborovanje v Orlovskem domu. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo na Polzeli vprizori vnedeljo 24. januarja čarobno pravljico v treh dejanjih in osmih slikah »Zaprav-

DRUŠTVENE VESTI

Potovalne knjižnice so pripravljene. Društva, ki si jih želijo, naj nam to sporočijo! — Prosv. zveza (knjižnica) v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo 24. januarja, popoldne ob treh, bo imelo katoliško iz-

kramar je, ki svoje robe sam ne nosi. Ti še strehe nimaš; dežniki bi se mi vsi zmočili.

»Hahaha, zakaj so pa, če vode ne prenesejo! Daj! Jih bom že tako držal, da se ne bodo stajali.«

Moral pa je nekaj časa otemati, da jih je mogel pograbit. Oprtal si jih je in veselo poskočil z njimi, kakor da nese volno. Nekaj dolgih korakov je napravil, iznenada pa obstal in zaklical za Gašparjem:

»Mojster Gašpar, viš, nekaj si izgubil! Nekaj zlatega, če prav vidim.«

»Zlatega kaj še nikoli nisem izgubil, ker kaj takega nimam ne, haha,« se je možak zasmejal.

V tem pa je že zagledal nekaj svetlega na tleh. Sklonil se je in pobral košček žide, ki je bila s srebrno nitko obrobljena, na sredi pa je bil vшит zlatnik.

»Glej ga, lažnivčka!« se je grofov jagar Anza pošalil. »Imaš pa le zlato s seboj.«

»Moja tr. reč ni,« je trdil Gašpar.

»Moja tudi ne.«

»To je moral kdo izgubiti.«

»Menda že. Kar tako ti je ne bo kdo na cesti pustil.«

»Anza, ali se ti kaj jasni?«

»Ali meniš onadva potepuha, ki sta naju tam za Gorenčami grečala?«

»Uganil si. Bog ve, če nista tega tam v Kapli kje ukradla.«

»Ako kdo kaj takega izgubi, ta mora v malhi še kaj boljšega skrivati. Čuj, Gašpar, za njima jo uberem! Vse žepe jima bom obrnil.«

»Pamet si posodi! Gotovo sta se že davno kje potuhnili. Drugega ne moreva: v Kapli pojdeva na sodnijo, naj sodnik pošlje svoje biriče za njima.«

Anza se je res vdal; zato sta pospešila korake, da bi bila čim prej v Kapli.

Ko sta ob enajstih dopoldne prišla tja, je bil ves trg pokonci. Na vseh krajih so stale gruče ljudi, ki so mahali z rokami in bili od govorjenja skoraj že hripavi.

»Kaj pa je danes to?« je vprašal Gašpar, ko je stopil eni teh gruči bliže. »Ali koga na vislice vlačijo?«

»Desetkrat bi jih obesili, roparje take — ko bi jih le dobili!« se je zadržal krojač Rojnik.

»Katere roparje?«

»Ali nič ne vesta? Seveda, kako bosta vedela, ko pa sta šele prišla... Premislita, Našo ljubo Gospo šmarsko so nam okradli!«

»Okradli!« se je zavzel grofov jagar Anza.

»Nocoj, ko je bilo tako vreme, so vdrl v cerkev,« je hitela z besedo neka ženska, »in so Mariji vse pokradli — zlato krono in cekine in tisto verižico, ki jo je darovala gospa grofinja. — Strašno! Enega od roparjev pa so že prijeli. Kaj mislite, kdo je? Melharjev Lavrinc, sodnikov sin! Samega sod-

tvarina je še danes po mnogih stoletjih tako trda, da so imeli stroji turinskih cestnih delavcev mnogo opravka, na zadnje pa so jo mogli odstraniti le z razstrelitvami. Profesorji italijanskih tehničnih visokih šol in cela vrsta zasebnih strokovnjakov so se trudili, da bi odkrili natančno sestavo tega cementa, ki ostavlja po svoji trdnosti najboljši moderni cement za seboj, vsi njihovi napor pa so bili zaman. Vprašanje je, ali se bo sploh kdaj posrečilo, da bi rešili to, kakor mnoge druge uganke staroveške gradbene umetnosti, ki je ostala v marsikakšnem pogledu do danes nedosežena.

Jekljeni zobje

Doslej smo imeli že zlate krone in mostičke

ljivec». Začetek točno ob treh popoldne. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dramat. odsek Prosvet. društva ponovi v nedeljo 24. januarja v dvorani Kat. doma ob 15. uri igranje »Logarjeva sinova« in dve simbolični sliki s petjem »Ave Maria« in »Sveta noč«. Ker je igra zelo lepa in tudi obe sliki, pridite v obilnem številu. Ne bo vam žal!

Gornjigrad. Naše katoliško prosvetno društvo je priredilo 9. in 10. januarja prav lepo narodno igranje »V goliških plazovih« (Izpod Golice). Igra je prav lepo uspela. Tudi igralci so se dobro odrezali. Obisk je bil jako zadovoljiv oba-krat, posebno v nedeljo. Polnoštevilno so se udeležili tudi naši sosedi Ksaverjanci in Bočani.

Se prav vsem lepo zahvalimo! Vabimo pa Vas še za drugič. Na programu imamo zopet lepo igranje. Kdaj bo, pa Vam še ne povemo, ker še sam ne vem. Prav vneti in marljivi delavci pri našem društvu je uradnica gđc. Vrabčeva, ki je bila tudi ob času prejšnjega režima vedno na naši strani. Zato se ji tudi lepo zahvaljujemo, kakor tudi našemu požrtvovalnemu režiserju g. Jamniku lepa hvala! — Poživil se je tudi pri nas fantovski odsek. Imeli bomo redna predavanja vsake 14 dni. Obravnavale se bodo same važne stvari. Fantje, kateri še niste zra-ven, pridružite se nam, da bo lepša četa. No-tenemu ne bo žal! Drugič pa še bomo več po-vedali. Bog živil!

leč. Na domu so mu pevci zapeli »Oh kak gre-nek tužen«. Spored je vodil domači gosp. žup-nik S. Vrščič ob abstinenci g. kaplana R. Jerma-na. Ob odprtem grobu se je domači g. župnik v kratkem govoru poslovil od pokojnika, orisal je vrline njegovega življenja. Pevci so zapeli »Oj prijatelj glej gomilo«. Rajni naj poživa v miru! Preostalom sožalje!

Zrkovce pri Mariboru. V nedeljo dne 17. t. m. smo dopoldne po sv. maši pokopali na pokopa-lišču pri Deyici Mariji v Brezju posestnico Ano Lešnik v 81. letu starosti. Pokojna je bila roje-na v Loki pri št. Janžu na Dravskem polju. Bila je vzorna gospodinja ter je imela vedno odprte srce za reveže. Mož ji je umrl pred ne-kaj leti. Pogreb se je vršil pod vodstvom g. de-kana Sagaja iz Hoč ob obilni udeležbi in ob spremstvu zrkovske požarne brambe, katere podporna članica je bila rajna. Naj ji bo zem-ljica lahka, preostalom naše sožalje!

Fram. Dne 15. t. m. je umrl Moric Črnej, po-sestnik v Črešnjevcu, star 76 let. Pokojni je bil veren mož, poštenjak, blagega značaja in dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zad-nja leta ga je poleg drugih nesreč posebno po-trila nenadna smrt edinega sina Jožefa. Naj v miru počiva!

Slivnica. V Straži pri Teharjih je dne 4. t. m. umrla gospa Marija Klajnšek, posestnica, v sta-rosti 69 let. Pred dve in pol leta ji je umrla hčerka, ki je bila edini otrok, kar jo je silno potrla in ji pripomoglo v neozdravljivi bolezni do preranega groba. Rajnica je bila skrbna in daleč na okoli znana gospodinja. Bila je vzor slovenskih mater. Njen pogreb se je vršil na dan Svetih Treh kraljev na pokopališču k Sv. Lovrencu. Za njo žaluje zet Kroflič in šest ma-lih vnukov, ki so sedaj zgornji že drugo ma-ter. Bodi rodna zemlja lahka in mir njen! duši! Preostalom pa naše iskreno sožalje!

Laporje. Na Videžu je dne 24. decembra pre-minula 82letna Kac Karolina, mati Kac Stefa-na, kovaškega mojstra istotam. — V Laporjski gorci je dne 28. decembra umrl 76letni Ogrino Pavel, bivši krojač. Naj v miru počivata! Nju-nima žalujočima rodbinama in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Črešnjevci pri Gornji Radgoni. Dne 9. t. m. je po dolgotrajni in mukopolni bolezni mirno v

Odprta noč in dan so groba vrata.

Tinje na Pohorju. Bogu vdano je tukaj umrl po kratki mučni bolezni dne 29. decembra Kos Ivan v starosti 32 let. Komaj pred enim letom se je poročil, pa je moral zapustiti ženo in 1 otroka. Rajni je bil dober mož, po poklicu tr-govec na Tinju, vsikdar zadovoljen s svojim po-klicem, prijazen in povsod priljubljen. Rad je hodil v cerkev, saj je bil dober cerkveni pevec. Pred hišo in ob grobu so mu zapeli cerkveni pevci žalostinko pod vodstvom g. organista A. Bizjaka. V prelepih besedah se je od rajnega ob odprtem grobu poslovil domači župnik g. U. Hafner. Njegove besede so izzvale žalost in so-čustvovanje ne le pri sorodstvu, ampak tudi pri vseh ostalih, tako da ni ostalo suho nobeno oko. Dragi Ivan, počivaj v miru in večna luč naj Ti svetli! Ostalim naše sožalje!

Sv. Primož na Pohorju. Zadnje leto je bilo v naši mali župniji, ki šteje samo 465 duš, 19 rojstev, 14 smrtnih slučajev, 6 porok. Neizpros-na smrt je pobirala zlasti koncem leta. O Bo-žiču ste bili hkratu dve ženski na mrtvaškem odru: Terezija Frank in Jozefa Mrakič, k No-vemu letu pa dva moška. Na Novega leta dan smo pokopavali skrbnega kmeta, zvestega fa-rana, Franceta Peruša, brata našega župana g.

Alojzija Peruša. Pobrala ga je po dolgi, mučni bolezni naduha, združena z vodenico. Zvest na-ročnik »Slovenskega gospodarja« in Mohorjan je tudi dobro gospodaril in zapustil gospodar-stvo svoji družini na trdnih temeljih. — Nad vse žalosten pogreb pa je bil drugi dan, ko je veliko število prijateljev z ubogo zapuščeno dru-žino vred jemalo slavo od Franceta Nabernika, mladega in pridnega najemnika velike Pahor-nikove kmetije. Težka pljučnica, združena z vnetjem možganov ga je iztrgala po kratki pa-hudi bolezni iz srede njegove družine, žene in sedem odraslih otrok. Dopolnil je komaj 35 let. — Vsem rajnim sveti naj večna luč, živim pa obilo zdravja in božjega blagoslova v Novem letu!

Marija Snežna. Dne 9. januarja je spreviden s sv. zakramenti po kratkem trpljenju mirno v Gospodu zaspal Bauman Matija iz Dražen vrha v starosti 85 let. Ako ravno je zadnja leta težko hodil, smo ga mnogokrat videli pri sv. maši ter pri popoldanski službi božji, kjer je rad prepe-val Marijine pesmi. Delo in molitev sta bila nje-gova najboljša tovariša. Njegovega pogreba 11. t. m. se je udeležilo mnogo sorodnikov, znancev in drugega občinstva od blizu in da-

in vse je bilo iz dragih kovin, a poslej bomo imeli cenejše umetne zo-be in sicer: iz jekla, ali prav za prav iz pokro-manega niklja. Tak zob je zob bodočnosti, čeprav si še počasi utira pot v svet. Že l. 1920 je nem-ški zobozdravnik dr. Hauptmaier dobil patent za zobe iz jekla, ki ne zarjavijo. Tvrdba Krupp v Essenu je izdelovala take jeklene zobe in vsak nemški zobozdravnik je bil primoran, da jih je pri tej tvrdki naročil, če je hotel svojim pacien-tom dati, jeklene zobov-je. Polagoma je bilo več takih delavnic, vendar je bilo še zmeraj težavno priti do jeklenih zob, mostičkov ali zabovij. Zdaj je pa dunajski zob-ni tehnik Hans Tauzin-sky iznašel nekaj čudo-ritega. Iznašel je tako

nika sin! Falot! Babjek! Bodo že druge tudi š-dobili. Je že vse na sodniji. »

Gašpar in Anza sta se spogledala.

»Kaj praviš, Gašpar, hm?« je vprašal Anza.

»Kaj pravim? Takoj morava na sodnijo, da gospodom poveva, kar veva.«

* * *

Na nizkem griču nad Kaplo je bilo starinsko poslopje, podobno gradu, s sivim stolpom in z zamreženimi okni. To je bila sodnija. Tu se je danes ob nenavadni uri vršila razprava zaradi sinočnje kraje.

Sodnik Melhar je mogočno sedel na svojem veli-kem stolu, in se naslanjal na okorno, težko hrastovo mizo. Na sebi je imel dolgo, črno sodniško haljo. Na njegovi levi je sedel pisar in je pridno pomakal pero v črnilnik. Na klopi pred mizo so čepeli po vrsti: gospod Francišek Smolej, župnik šmarski, častitljiv starček z belimi lasmi; mežnar Aleš, mož s košato brado; triindvajsetletna Logarjeva Veronika, ki ji je bil mežnar ujec; hlapec Šimon in kmet Jurček. V kotu pa je stal mladi Lavrinc z zvezanimi rokami in potuhnjeno pobešal pogled.

Sodnik je razpravljaval hladno in pusto, kakor da ni beseda o božjem ropu, ampak o kaki vsakdanji kurji tatvini.

»Kako se je fa reč zgodila?« je vprašal suho, ne da bi koga pogledal.

Ker so vsi molčali, je vprašal drugače:

»Kdo je zločin odkril?«

Zdaj se je oglašil mežnar in je jel s svojim glo-okim glasom pripovedovati:

»Nekaj pred polnočjo, ko je najbolj bliskalo in grmel, sem šel gor v cerkev zvonit. Sosed Jurček in Mrkačev hlapec Šimon sta bila z menoj, da bi mi pomagala. Nekaj minut nato so prišli gospod faj-nošter. V naglici od nas nobeden ni pogledal na oltar. Kmalu za gospodom je prišla naša Veronika. Medtem ko so se gospod oblačili, sem šel sveče pri-žagat; tedaj je Veronika zavpila: Za božjo voljo! — Marija! Skočila je pred oltar in pokazala na Marijo. V tem so prišli tudi gospod in videli smo vso stra-hoto: Marija je bila okradena. Tudi nabiralnik je bil razbit in stranske duri odpahnjene. Roparji so se morali že zvečer na koru kje skriti.«

»Nikar kaj česa ne prikrivajte, mežnar! Gotovo ste zvečer pozabili vse zakleniti.« mu je segel sodnik v besedo.

»Ne! Stranske duri so zmeraj zapahnjene in zvečer, ko zvonim večno luč, še pogledam, da je vse zaprto.«

»Kaj je ukradeno? Vse povejte!«

Nato je odgovoril župnik:

»Roparji so vzeli zlato kronico, zlato ogrlico, zlato verižico z dvajsetimi cekini in tenčico, ki je bila s srebrom in zlatom pretkana. Na robah je bilo na vsaki strani po pet zlatnikov.«

Gospodu zaspal občeznani in spoštovani Zemljič Leopold, p. d. Cikral. Mnogo let je bil priden in skrben gospodar na znani domačiji pokojnega narodnega buditelja in pisatelja č. g. Dajnka. Tudi sam je bil skozinskoz veren narodnjak, naročnik katoliških časopisov in je tudi svoje otroke vzgojil v strogo katoliško-narodnem duhu. Bil je soustanovnik in večletni odbornik gornjeradgonskega bralnega društva in tudi bivši občinski odbornik. Bil je mož onega starega kova, ki je trpel in delal za pravico našega naroda ob severni meji in to ob rami tudi že pokojnega Janka Belcl. Ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev smo ga dne 12. t. m. položili na šentpeterskem pokopališču k večnemu počitku, kjer se je še ob odprtem grobu s primernim nagovorom od pokojnega poslovil njegov nečak Joško Zemljič. Počivaj v božjem miru in naj ti bo zemljica lahka!

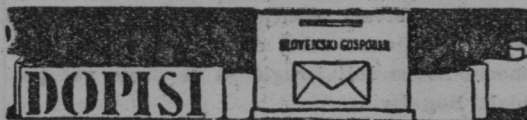
Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 10. januarja je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, dobri oče, oziroma dedek Tomaž Hofman v Bučevcih v starosti 72 let. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pogreba, ki se je vršil 12. januarja, se je udeležilo prav mnogo ljudi, med njimi tudi domače gasilno društvo. Rajni naj počiva v miru! Preostalih sožalje!

Svetinje. 7. I. se je zbrala vsa naša župnija k pogrebu, kakor ga že dolgo ni bilo. Ta dan smo položili v grob g. Aleksandra Hedžet, posestnika iz Zeruvinca, dolgoletnega občinskega odbornika in svetovalca. Z rajnim je vlegel v grob eden tistih naših mož, ki so znali voditi občino v pravcu dobre gospodarske politike. Pogreb, ki ga je vodil salezijanski duhovnik g. J. Kostanjec iz Rakovnika ob asistenci g. p. Lekšana od Vel. Nedelje, je pokazal, kako priljubljen je bil pokojni. »Slovenski gospodar« in »Glasnik najsv. Srca Jezusovega« sta mu bila stalna gosta. Slabo vreme in daljna pot ga nista zadržala doma, da bi ne obiskal svojega Zveličarja. Krščanska družva in roke siromakov niso nikoli zastoj trkale na njegova vrata. Rajni je gospodaril dolgo vrsto let na Hedžetovi domačiji in je bil brat veletrgovca g. Matije Hedžet v Ljubljani, g. Feliksa, ki je trgovec v Veržuju, in g. Franca, davčnega uradnika v Ormožu. Blag mu pokoj, žalujočim naše sožalje!

Sv. Andraž v Haložah. Izredne smrti je umrla Neža Emeršič iz Skorošnjaka, zbolela je za močno pljučnico. V četrtek zvečer 14. t. m. so jo domači za hip pustili samo v sobi. V očitni zmedenosti je takrat planila iz postelje in skozi vrata zginila v mrzlo noč. Videli so še, kako je zaloputnila vrata. Hiteli so za njo, klicali, iskali, pa zginila je za njo vsaka sled. V petek so jo našli 1. pol km proč v gozdu, naslonjeno na

drevo in mrtvo! Bog ji daj mir! — V Gradišču je Gospod življenja poklical 30letnega Antona Topolovec k sebi. Mlada vdova s težko zaskrbljenostjo gleda osem pridnih otrok, ko nima zanje ne kruha in ne obleke. Kdo bi se je usmilil!

Gornjigrad. Kot prvi je v novem letu umrl po dolgem bolehanju 76letni po domače Voduški oče. Bil je prav pobožen tretjerednik. Bodi mu lahka zemljica!

Prevalje. Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah je darovala mesto venca na grob svojega dolgoletnega odbornika g. Petra Kordež v Prevaljah znesek 100 Din Dijaškemu semenišču v Mariboru, za kar ji bodi izrečena najiskrenejša zahvala!

Tinje na Pohorju. Številke o lanskem letu: 40 rojenih, 15 mrtvih, 8 porok in 2900 sv. obhajil, župnija pa šteje okoli 1200 prebivalcev. Zahajali smo radi v cerkev; fantje in moške so radi pristopali k obhajilni mizi, mnogo celo vsak mesec. Razume se, da dekleta in žene niso zaostale, marveč so hotele prednjačiti.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Vedno bolj se množe tatvine, pri katerih izginja vse, kar morejo dolgotrajneji doseči. Dne 11. januarja je bil okraden tudi Gašper Franc, kovač v Šmartnem 98. Ko je odšel iz kovačnice k večerji med 8. in 9. uro zvečer, so mu tatovi odnesli iz stanovanja kovček, dve uri, nekaj obleke in odejo. V kovčku je shranil vse svoje listine, kakor: delavsko knjižico svojo in vajenca Mirkota Gašper, dva obrtna lista, dvoje mojsterskih spričeval, domovnico, krstni list, npravnstveno spričevalo in še druge papirje. Prizadet je najbolj radi odnešenih listin ter prosi vsakogar, ki bi teh katero listino kje videl, da mu jo vrne, odnosno sporoči najdbo, za kar ga bo Gašper Fr. primerno nagradil.

Jarenina. Dne 23. decembra je priredila naša šola božičnico za siromašne šolske otroke. Pod vodstvom g. učitelja Babnika so otroci najprej jako dobro igrali igro »Peterčkove poslednje

sanje«. Po igri je bilo obdarovanih z obleko, perilom in obutvijo 182 otrok. Vse darove je nabralo, oziroma naprosilo učiteljstvo samo. V Jarenini so dobili kljub velikemu pomanjkanju denarja 2013 Din. V blagu ali denarju pa so za božičnico prispevali še banska uprava in razni zasebniki iz Maribora. Vsem, ki so prispevali za božičnico, posebno še požrtvovalnemu jarenskemu učiteljstvu, v imenu obdarovanih otrok in njihovih staršev prisrčni: Bog plačaj!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Zavedamo se velikega pomena našega katoliškega tiska in zato z veliko vnemo delamo za njegovo razširitev, hvala Bogu, da z velikim uspehom. Predvsem se bo precej dvignilo število naročnikov »Slovenskega gospodarja«, pa tudi za druge naše dobre liste. Tako je prav! Dober časopis v hiši je znamenje dobrega duha v družini. So pa še družine, ki bi zmogle naročnino za kak dober list in časopis, manjka pa žalibog zavednosti, ali pa je vzrok nerazumevanje časa. Kolikor mogoče, bi naj imela vsaka premožnejša družina vsaj eden dober list.

Devica Marija v Brezju. V nedeljo se je vršila proslava peterih požarnih kraljevičev Tomislava, kateri je krovitelj jugoslovanskega gasilstva. Gasilci so se udeležili v lepem številu sv. maše, ter so imeli potem sestanek, na katerem se je spomnil župni predsednik tega svečanega dneva. Proslava se je vršila v vzornem redu.

Fram. Na praznik Svetih Treh kraljev se je otvorila v Framu kmetijsko-nadaljevalna šola, ki jo redno obiskuje 30 mož in fantov. Poleg domačega šolskega upravitelja so že prišli predavati tudi okrajni referenti iz Maribora in takrat pride še mnogo več občinstva. Res koristna je taka ustanova našemu kmečkemu ljudstvu,

»Koliko so te reči vredne?«

»Tega ne vem. Vprašati bi bilo treba gospo grofinjo, ki je vse te dragocenosti lansko leto darovala. Takole bi jih cenil, da so bile kakih osem sto goldinarjev vredne. Sicer pa boste, gospod sodnik sami tudi vedeli.

»Jaz ne vem nič. Nikoli nisem bil v šmarski cerkvi.«

»Gospoda sodnika v nobeni cerkvi ni videti,« se je poudarila Veronika.

Sodnik ji ni odgovoril ne z besedico, niti zmenil se ni, ampak je suho nadaljeval:

»In v nabiralniku? Koliko je bilo tam denarja?«

»Tudi tega ni mogoče natanko povedati,« je odvrnil župnik. »Zadnje čase je prišlo v Šmarje kakih tisoč romarjev. Ne bo preveč, če rečemo, da so darovali pet sto krajcarjev in pet sto grošev.«

»Kaj se je zgodilo, ko ste tatvino odšli?«

»To ni tatvina, to je božji rop,« se je razvnel mežnar, »ko smo ga odkrili, smo prenehali z zvo-njenjem proti nevihti in smo začeli plat zvona biti. Kar koj se je zbralo kakih trideset moških, ki so mislili, da kje gori. Ko so izvedeli, kaj se je zgodilo, so preletali pol planine da bi razbojnika prijeli, pa niso nobenega sledu mogli najti. Edino Veronika je srečala enega od njih, pa že poprej, ko je šla v cerkev.«

»Naj sama pove! Toda na kratko!«

»Mnogo kaj nimam povedati,« je dejalo dekle odločno, »hotela sem v cerkev, da bi bila pri molitvi, in sem stopila na pokopališče. Tedaj je priletel zadaj okoli cerkve moški, ki je nesel nekaj belega pod pazduho. Ko se je zablistalo, sem ga spoznala; bil je Melharjev Lavrinc, gospoda sodnika sin. Zagledal me je in zaklel, potem pa jo udrl navzdol. Že sinoči se je potikal okoli Šmarja in je zgoraj pri studencu sitniral okoli mene.«

»To ni res,« se je zadržal obtoženi v kotu; »ne verjemite ji, oče!«

»Tu nisem oče, ampak sodnik,« je rekel stari Melhar hladno in mirno.

»Ta ženska se je odnekod pritepla in nihče ne ve kaj prida o njej. Jaz še govoriti nočem z njo,« se je kregal sodnikov sin.

»Kaj si upa ta človek!« je zagrmel mežnar. »Naša Veronika ni nobena ženska in pritepla se od nikoder ni. Njen oče je bil častit mož v Celovcu in njena mati je moja sestra — Bog jima daj dobro, oba sta že rajna! Pred tremi leti sta ji oba umrla, in ker drugih sorodnikov nima, sem jo jaz vzel k sebi, ker sem ji ujec.«

»V vsem Šmarji in v vsej Kapli ni bolj pridnega dekleta kakor je Veronika,« se je oglasil Jurček.

»Vsi jo častijo, ker otroke tako lepo uči,« je dodal še gospod župnik. »Pozna se ji, da je pri uršulinkah v šolo hodila.«

zvani oblikovalec za kro-ne, pripravo, ki omogoča slehernemu zobozdravniku brez vsakršnega truda izdelati jeklene zobe. Zaeno je Tauzinsky iznašel pravilno zlitino, kromov nikelj, ki ni le za več ko za dve tretjini cenejši ko zlato ali platina, marveč je tudi trpežnejši in pripravejši za v usta. Zob iz belega niklja nima le primernejše barve za zobe ko zlato, marveč se sploh ne da uničiti in da je nemogoče pregristi ali obdrgniti. Tak zob je trši ko zlato ali platina in je lažji. Mimo tega zobovju iz kromovega niklja ne škodujejo nikakršne kemične spojine in nikoli ne spremeni spojine in nikoli ne spremeni barve, marveč je vedno čisto in belo. Najvažnejše je pa to, da je cenejše.

(Dalje sledi.)

ki so ga doslej razni naprednjaki vabili le na zabavne prireditve, od katerih se je večina vračala vinjena v svoje domove. Iskrena hvala in priznanje pa gre novemu šolskemu upravitelju Tavželjju in novemu županu Peteku, ki sta nam pri banski upravi izposlovala tako potrebno šolo, kakršno bodo prihodnje leto najbrž imela tudi dekleta.

Št. Janž na Dravskem polju. Čebelarstva družnica št. Janž na Dravskem polju priredi v nedeljo 24. januarja veselico z igro popoldne ob 4. uri v gostilni Lešnik. Čisti dobiček je namenjen nabavi raznih čebelarstvih potrebščin.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dne 11. in 12. decembra se je v Slomšekovem domu vršil dobro obiskan kmetijsko-poučni tečaj, prirejen od okrajnega kmetijskega odbora, ki ga je zelo praktično in nazorno vodil kmetijski referent iz Ptuja g. Sustič. O zavarovanju je vmes govoril tudi g. ravnatelj in župan Mihelčič iz Celja. Zelimo še več takega!

Sv. Andraž v Haložah. Sosedje od vzhoda so v Repičah obiskali po noči dve kleti. Kolikor so mogli, so si z žlahtno kapljico otovorili želodce in torbe, pa popihali v temo. Vendar jim postaja sredi zime vroče, ker bodo morali radi tega začasno v Ptuj, da si ohladijo razgrete glave. Mi predlagamo, da pridejo vinski kupci še po tisto malo vina, kar ga je še v kleti, da ne bodo imeli tatovi kaj krasti.

Gornjigrad. V letu 1936 se je rodilo pri nas 30 otrok, umrlo pa je 22 oseb, 12 jih je bilo starih nad 70 let. Poročenih je bilo 4 pare. Napredovali smo v minulem letu samo za 6 oseb.

Sladka gora. Marsikaj zanimivega smo doživeli lani, letos še ne kaj posebnega, toda starih novic ne bomo ogrevali, ne veselih in ne žalostnih, ampak z najboljšim upanjem bomo zrl v bodočnost. »Slovenskemu gospodarju« pa bomo še ostali zvesti in sploh katoliškemu časopisu. — Na Novega leta smo slišali, da je bilo v naši župniji, ki šteje 1800 duš, lansko leto rojenih 55 otrok, umrlo jih je skupno 36, najstarejši v 92. letu, poročenih je bilo 11 parov. Sv. obhajil je bilo nad 13.000. — Tudi pri nas so se oglasili kurji prijatelji pred prazniki in se založili z dobro pečenko. Gosi pri tem niso prezrli in radi spremembe so ukradli in kar na licu mesta zaklali tudi dve svinji, da je bil boljši plen. Nismo še mogli izslediti teh prijateljev pečenke, pa upamo, da bo tudi to prišlo na dan. Pri ugodnem vremenu se vidi že polno delavcev v vinogradih, ki že obrezujejo trto in upajo na obilnejši pridelek, kakor je bil lani.

Laški okraj. Letos smo imeli izredno suho zimo, pa tudi hladno je dovolj. Pred 60 leti, to je leta 1877, pa je bilo, kakor pripovedujejo stari ljudje, o tem času izredno mokrotno vreme. Dne 15. januarja leta 1877 se je utrgal na Plešu v bližini Zidanega mosta pri vasi Briše velik Plaz, kateri je zasul nekaj delavskih hiš, v katerih je prebivalo okrog 12 ljudi. Čez par dni pa se je utrgala z visokega hriba še večja plast zemlje in kamenja s tako silo, da je vrglo železniški tir z levega na desni breg Savinje. Pa tudi Savinjo je popolnoma zajezilo, tako da je obstala že do šmarješkega mostu. Na pomoč je prišlo vojaštvo, da je odprlo strugo Savinje in popravilo železnico. Kateri pa so bili podsipani, so ostali mrtvi.

Laško. V četrtek dne 7. januarja je imel naš okrajni cestni odbor proračunsko sejo. Davčna podlaga znaša v celem okraju Din 1.988.206, prejšnje leto pa Din 2.285.893. Stroški so proračunani na Din 1.282.476, od tega prispeva cestni okraj okrog Din 413.000, ostalo pa banovina. Doklade bodo znašale 20% na direktne davke. Večja dela na cestah so predvidena, pred vsem na cesti I. reda Radeče—Celje, kjer se

namerava letos pričeti z delom preložitve ceste pri Sv. Marjeti; ta cesta bi se preložila od šole do prostozračnega kopališča. Delo se bo izvršilo v dveh do treh letih. Cesta bo na ta način veliko lepša, ker odpadejo klanci in ovinki čez vasi Sv. Marjeta in Ogeče. Na cesti Sv. Marjeta—Hrastnik pa je predvidena razširitev ceste na Brnici pri Dolu. Na predlog M. Deželaka je cestni odbor soglasno sklenil, da se ugotovi prošnji občine Marijagradec, da se bivša okrajna cesta Lahomno—Mala breza proglasi v celoti za subvencionirano občinsko cesto, ne pa, kakor se je sedaj izvajalo, samo od Lahomnega do Tevč. Cesta je v celoti dolga blizu 10 km in je bila zadnji čas težko breme za občino. Na seji se je sestavilo tudi novo starešinstvo, in sicer tako: Trop Ignacij, župan v Laškem; inž. Biskupski Vitold, ravnatelj Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah; Klenovšek Jakob, župan v Trbovljah; Deželak Matevž, posestnik v Ložah; in Orožen Martin, posestnik v Turju.

Peter Rešetar rešetari.

Električna politika. Med Zagrebom in Belgradom je bila dosedaj visoka napetost, sedaj se je izpremenila v nizko napetost. Transformator se nahaja v notranjem ministertvu. Prvi kontakt se je izvršil med Srbi in Hrvati na slovenskem terenu. Upati je, da odslej ne bo več kratkega stika. Ko se bo napeljal stalni kabel, bo to pogonska sila, ki bo lahko vso državo razsvetljeval.

Kukovec je zapel. Belgrajska politika je priobčila neke izjave mariborskega šefa slovenskih mačkovcev. To ni bilo vseh drugemu šefu Dobovišku, pa je napisal svojo izjavo. Obe izjavi pa nista bili vseh pravemu šefu Mačku in tako se je godilo, da sta obadva šefa dobila ukor od pravega šefa. Meni se pa vse to tako dobro zdi. Kajti sedaj bo Kukovec lahko res sam pravi šef, če bo le imel komu komandirati. Sedaj se bode lahko v celoti posvetil ljudski fronti.

Socijalisti so šli za hlapca. Socijalisti stalno dopovedujejo delavcem, da mora delavec sam imeti svojo politično stranko. Sami pa se tega načela ne držijo. Sedaj so sklenili politično kupčijo z vsemi odpadki iz raznih strank, ki se zbirajo v Ljudski fronti. Ker si ne upajo prev tega sami povedati, —am že jaz to storiti, da ne bodo delavci tega dne debelo gledali, ko bodo se znašli v neki lepi družbi.

Dogodivščina v prosvetnem svetu. V prosvetnem svetu v Belgradu smo imeli Slovenci Dimnika. Pa je prišlo v debato, da bi se naj Slomškov dan proglasil za vso državo kot šolski praznik. Pa je ravno g. Dimnik bil proti. Nje-

govi razlogi sicer ne držijo. Pravega pa povedal ni, zakaj je proti. Zgodilo se je namreč, da je nekdo v njegovi ljubljenski JNS citiral Slomškovo pesem: »Glejte že sonce zahaja, kmalu za gorbo bo šlo!« Ni čuda, da so Dimnika podrl!

Skriti sestanki. Mene je sklenil obiskati zastopnik slavne JNS, da bi se pogajala in je iskal tak skriven prostor. Dobil me je v hlevu, ko sem ravno čakal, da mi krava povrže. Ni mi bilo ljubo, da me nadleguje, pa sem mu kar rekel: Tu pa kar proč pojdi, če te krava zagleda, bo mislila, da je že povrgla.

Najboljša naloga. Študenti so dobili šolsko nalogo, da naj napišejo, kaj bi najbolj pomagalo do boljših gospodarskih razmer. Dva študenta sta napisala samo eno besedo kot odgovor. Eden je napisal: Mir, drugi je pa napisal: Vojna. G. profesor ni vedel, kaj bi naredil, pa je mene vprašal in sem mu odgovoril: Drugod vojna, pri nas mir! Kdo je dal najboljši odgovor?

Kdo je bil prvi? Mnogi so pisali, da bodo Nemci prvi, ki bodo zmagali na španskem. Dejansko pa so bili le Angleži. Oni imajo že z generalom Franko pogodbo za vse španske rudnike, čeprav te vlade še niti priznali niso. Tega niso storiili zato, da se jih nihče ni bal. Tako so oni prvi!

Varna daljava. Göring je prišel v Rim, da proči dogodka v Španiji. Med Rimom in Španijo je dovolj velika razlika, da lahko v miru pročuje, ne da bi ga kanoni motili.

Kanoni s maslo. Nemci pravijo, da imajo raje kanone kakor maslo. Angleži pravijo, da imajo raje maslo kakor kanone. In tako sedaj diplomati ne vedo rešitve. Če bi mene poklicali, jaz bi jim kar svetoval, da naj dajo speči maslene kanone, pa bo ves svet sit od tega! Toliko gre sedaj denarja za kanone.

Oddaja gozdnih sadik brezplačno iz javnih gozdnih drevesnic.

Že nekaj let sem je v banovinskih proračunih gotova vsota predvidena tudi za brezplačno oddajo gozdnih sadik slabše stoječim gozdnim posestnikom iz banovinskih gozdnih drevesnic. Tudi letos je za ta namen nekaj javnih sredstev na razpolago.

Namen tega je, da dobe siromašni ali manj premožni gozdni posestniki, ki imajo za sajenje primeren svet, gozdne sadike brezplačno. Za brezplačne gozdne sadike naj prosijo samo slabše stoječi posestniki, ki bodo sadike v resnici tudi posadili. Zgodilo se je, da je marsikdo prosil za sadike brez stvarne potrebe, samo zato, ker nič ne stanejo, jih pa ni niti posadil, ali pa tako malomarno, da ni bilo pravega uspeha. Zopet drugi jih je uporabil za živo mejo.

Gojenje gozdnih sadik stane mnogo denarja, zato naj se prosi samo za toliko sadike, kolikor se jih bo lahko na primernem svetu posadilo, da bo uspeh zagotovljen. Brezplačne gozdne sadike naj se uporabi za pogozditev goličav ali redčin, ali za spopolnitev naravnega podmladka v gozdu, ali pa za pogozditev negozdnih tal, kakor labodnega travnika, pašnika, itd. Še veliko je praznega sveta, ki ne samo, da nič ne donša, nego je zanj treba še plačevati davek. Zasajen s praviernim gozdnim drevjem pa bi takoj predstavljal večjo vrednost in v bodočnosti kaj donšal!

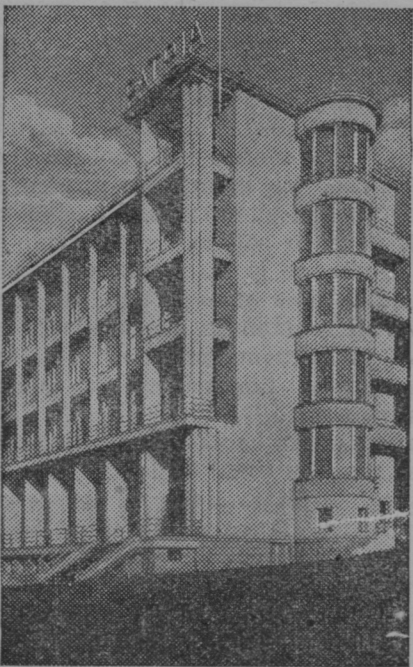
Knjigovodja Tona osuša mokre hlačke malega Pepčka.

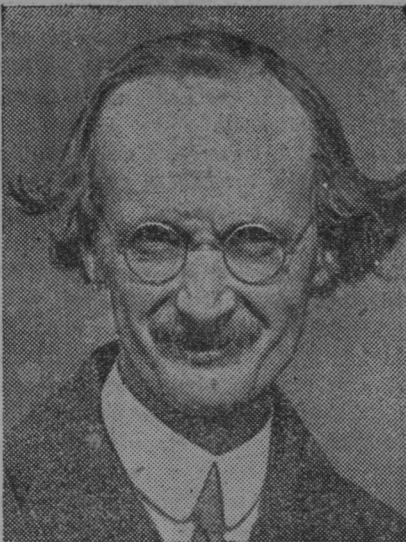
Westminsterska opatijska cerkev v Londonu, v kateri bo kronan angleški kralj Jurij VI.

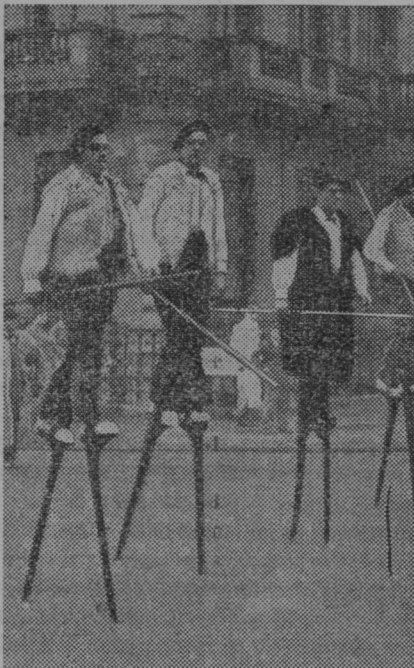
Admiral Carls, novi poveljnik nemške vojne mornarice.

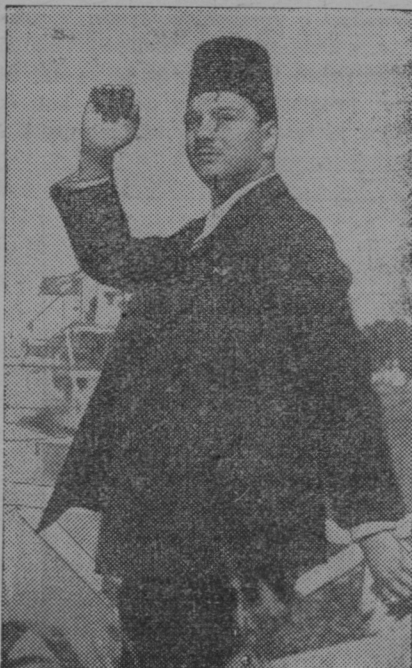
V poljskem zdravilišču Krynica v zapadnih Karpatih sta se nastanila pred kratkem poročena holandska prestolonaslednica Julijana in princ Bernhard. Visoka gosta bosta gojila smučarski šport.

Profesor Avgust Piccard, ki je znan po svojih dvigih v balonu v izredne zračne višine, še vedno nadaljuje stratosferna (izredno visoka) raziskovanja.

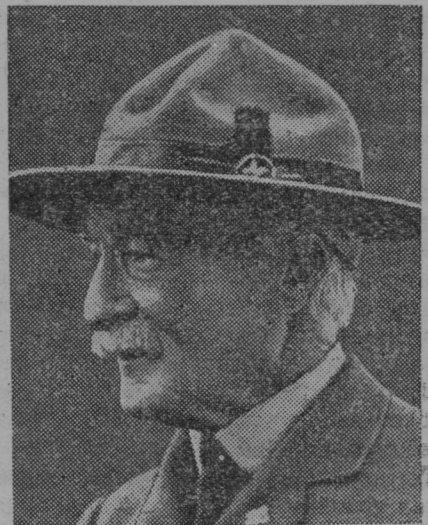
Na Francoskem nastopajo ljudski plesalci na hoduljah

Kralj Farouk, vladar Egipta, na potovanju.

Eric Morris v Melbournu v Avstraliji se je vozil 40 ur v letalu, čeravno je star še le 3 leta in 9 mesecev.

Angleški lord Baden-Powell, predsednik svetovne organizacije stezoslednikov, bo praznoval 22. II. 80letnico.

Najbogatejši mož na svetu. Indijski maharadža (knez) iz Hyderabadja je največji bogatin na svetu. Na sliki vidimo kneza, ko zapušča indijski muzej v mestu Kal-kuta.

Nekolkovane prošnje za brezplačne gozdne sadike se vlagajo do 10. februarja t. l. pri pristojni občini. V prošnji je navesti: ime in priimek, bivališče, pošto in železniško postajo prosilca. Nadalje premoženjske razmere, celotno površino posestva, površino gozda, morebitna obremenjenost (zadolženost) in druge za presojo upravičenosti prošnje važne podatke. Občina prispele prošnje opremi s svojo pripombo, ali je prosilec skrben in upoštevanja vreden gospodar ali ne in jih nato predloži pristojnemu sreskemu načelstvu.

Odpis zemljiškega davka za pogozdena negozdna zemljišča.

Kdor strokovno in uspešno pogozdi negozdna zemljišča, kakor pašnik, slab travnik ali njivo, opuščen vinograd itd. ima pravico na 20 letni odpis zemljiškega davka (zemljarine) na podlagi čl. 11 zakona o neposrednih davkih iz leta 1928, ki določa: »Pravica do oprostitve, odnosno olajšave, se pridobi s posebno prošnjo, ki se mora vložiti pri pristojni katastrski upravi, do konca leta, v katerem so nastali pogoji za oprostitve, odnosno olajšavo.«

V prošnji, ki jo je kolekovati s kolekom za 5 Din je navesti: davčno občino, številko parcele, površino pogozdenega zemljišča, vrsto drevja in stroške pogozdovanja.

Zemljišča, ki se pogozde po navodilih ali pod nadzorstvom državnih gozdarjev se oprostijo za 20 let. Če pa se zasadi gozdno drevje na takih tleh, ki niso prikladna za nobeno drugo kulturo, se sme podaljšati oprostitev od davka do 40 let, kolikor je pač težko in stroškov za pogozdovanje.

Ta oprostitve se ne nanaša na primere, če se gozdno drevje zasadi na gozdnem zemljišču, kjer se je gozd posekalo ali izkrčilo.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Mussolini namenja važne obiske v inozemstvo. Mussolinija so obiskale v zadnjem času v Rimu razne vodilne politične osebnosti, kakor: pruski ministrski predsednik general-oberst Göring, pred njim regent Madžarske admiral Horthy in pred tem avstrijski kancler dr. Schuschnigg. Radi teh obiskov se vzdržuje v rimskih političnih krogih mnenje, da bo vrnil Mussolini te posete na spomlad. Najprej se bo odpeljal v Berlin, da tamkaj posreduje med Berlinom in Londonom na eni strani in med Berlinom ter Dunajem na drugi strani. Iz Berlina bo nadaljeval politično pot na Dunaj ter v Budimpešto, da poglobi prijateljske odnose med državami, ki so med seboj vezane po rimski pogodbi. Na povratu v Rim bi se naj oglašil tudi v Beogradu. V Rimu prevladuje mnenje, da bi bilo potrebno radi najnovejše prijateljske pogodbe med Jugoslavijo ter Bolgarijo jugoslovansko-italijanske odnose postaviti na novo podlago.

Domače novice.

Dva vloni. V noči na zadnjo nedeljo je vdrl neznan storilec v pisarniške prostore in delavnico ključavničarskega podjetja inženier Unger na Pobreški cesti v Mariboru. Odnesele je železno ročno blagajno, jo razbil v delavnici ter vzel iz nje 831 Din. Na srečo je bil v blagajni samo

drobiž in se je moral vlonilec zadovoljiti s imenovano svoto, čeravno je odprl in prebrskal vse omare. — Drugi vlon je bil izvršen v noči na pondeljek v Mariboru v Vrbanovi ulici 22 v stanovanju rodbine Rotman, kjer je stikal tat za denarjem. Slednjič je zadel na mošnjček s 70 Din in na srebrno uro ter je odnesel omenjeno.

Po šestih dneh podlegla opeklinam. Poročali smo, kako se je vžgala obleka po plamenu iz peči na 23letni Mariji Kuralt, hčerki gostilničarja v Studencih, ki je bila zaposlena v trgovini predtiskarije g. Tamerl na Slomškovem trgu. Opečeno so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je podlegla groznim mukam zadnjo nedeljo zvečer.

Smrtna nesreča 10-letnega dečka. Na gradu Galenhofen nad Smartnem pri Slovenjgradcu je odtajal oskrbnik Lamprecht zamrznjene vodovodne cevi. Za to delo se je poslužil železne peči, v kateri je telo oglje. Opoldne je postavil pečko v stranišče prvega nadstropja, da bi od toplote popustil led v ločevinastih škatljah za vodo. Lamprecht je zaklenil stranišče in je skril ključ z namenom, da bi nikdo ne mogel priti v nevarnost zastrupljenja s strupenim plinom, ki ga širi tleče oglje. Ravno opoldne se je vrnil iz šole Lamprechtov 10letni sinko in se je podal na stranišče. Ker je bilo zaklenjeno, je iskal tako dolgo, da je našel ključ. Čez kakih 20 minut je šel oče pogledat in je našel fanta v nezavestnem stanju. Deček je že bil vdihal toliko strupenega plina, da mu tudi iz Slovenjgradca poklicani zdravnik ni mogel več pomagati, ampak je le ugotovil smrt.

V okolici Ptuja dva požara. Dne 14. t. m. se je pojavil v okolici Ptuja dvakrat rdeči petelin. V škovcih, občina Rogoznica, je pogorelo do tal obširno gospodarsko poslopje posestniku Mart. Mahoriču. Gasilci so preprečili, da ni šla tudi še hiša. — V Dornavi pod Ptujem je začelo goriti krog polnoči, ko je vse trdo spalo. Zgorelo je sedem gospodarskih poslopij. Domači gasilci so obvarovali pred uničenjem stanovanjske hiše.

Pod vlak. Na postaji Rajhenburg se je vrgel pod brzovlak poštni sluga Josip Šeber iz Sombora in je bil pri priči mrtve. Vzrok obupnega dejanja je neznan.

Prostovoljno v smrt. Na svojem stanovanju v Zgornji Šiški pri Ljubljani si je prerezal žile na levi roki 32letni brezposelni židarski pomočnik Ludvik Borštnar, ki je kmalu izkrmavel.

Novice iz drugih držav.

Ekspresni vlak v plamenih. Na Kitajskem na progi Hongkong — Kanton se je zgodila te dni strašna nesreča. Na postaji Shihtan je začel zgodaj zjutraj goriti ekspresni vlak, v katerem je zgorelo več kitajskih potnikov, ali pa so se poškodovali pri skoku iz vagonov. Dosedaj so ugotovili 85 mrtvih in med temi 35 žensk in otrok. Število smrtno ponesrečenih cenijo nad sto.

Prireditve.

Podčetrtak. Naše katoliško izobraževalno društvo se je v resnici potrudilo, da doseže cilj popolnega razmaha. Udeleži se v prosvetnem, kakor tudi v političnem življenju. Nekateri fantje so nas pri zadnjem volilnem boju s svojim odločnim nastopom kar presenetili. Fantje, le tako naprej! — Dramatski odsek nam je priredil nekaj lepih iger, kakor »Pri kapelici« in »Grobovi«. Na novega leta dan pa koncert, katerega nikakor ne pozabimo in se jim lepo zahvalujemo za trud, ki so ga imeli, preden so se naučili tako težke in krasne pesmi. Največje zasluge za ogromen aplavz ima bogoslovec naš domačin g. Prah, ki je celo stvar vodil in izpopolnil. Zadnji čas slišimo, da nameravajo prire-

diti za pustno nedeljo igrati »Scapinove zvijače«. To bo zopet smešno! Vabimo vse bližnje sosede, da se te prireditve udeležite! Brez petja seveda ne bo. Pa še godba bo zraven! Torej na svidenje na pustno nedeljo! Bog živi!

Slovenci v Zagrebu. Novo leto smo začeli a veselo igro, ki so jo Slomšekovi igralci podali v nedeljo 8. januarja popoldne. Igrali so burko »Če žena hlače nosi.« To je bilo zopet veselega smeha. Dvorana je bila nabito polna, kar se ne zgodi vsak mesec, to je znamenje, da naše igre privabijo vselej več gledalcev. — V nedeljo 10. januarja, popoldne po večernicah, je bilo zanimivo predavanje o prostozidarjih (framasonih). Izkazalo se je, da so ljudje premalo poučeni o teh najbolj zagrizenih sovražnikih katoliške cerkve in njenih vernikov. — Na Antonovo nedeljo 17. januarja je predaval g. dr. Janko Koren o državi. Tudi to predavanje je bilo prav poučno. — Za zadnjo nedeljo 31. januarja pa nam pripravljajo dekleta slovenske Marijine družbe svoje prireditve, ki bo gotovo lepa in dobra, kot so vsi njihovi nastopi. Zato, dekleta, ki pridete v Zagreb, vse v našo Marijino družbo!

Dopisi.

Prevalje. Nesrečna smrt. Pretekli petek zvečer je peljal težko naložen voz na Breznici 54-letni Matija Zobej, dninar pri posestniku in lesnemu trgovcu Francu Kunc. Vsled nesrečnega padca na zledeneli cesti si je prebil na desni strani lobanjo, mu je popolnoma zdrobilo prsni koš in levo roko na več straneh prelomilo. Komisija, ki je takoj prispela na lice mesta, je odredila prevoz trupla v mrtvašnico, kjer se je vršil v nedeljo popoldan pogreb. Naj v miru počiva!

Šmarje pri Jelšah. Izmed najvažnejših dogodkov rajnega leta 1936 nam ostane v najlepšem spominu veličasten sprejem našega prevzvišenega nadpastirja ob priliki njegovega birmskega potovanja po obsežni dekaniji, naše občinske volitve in naporna dela za vodovod v trgu. Sveti Rok pa se še posebej ponaša z obiskom treh najvišjih naših dostojanstvenikov: g. bana dr. Natlačena po veliki noči, našega g. knezoškofa in g. knezoškofa ljubljanskega dr. Rožmana G. v adventu. Sedanja splošna kriza in denarna stiska pa tudi nam ni prizanašala in nas je posebej občutno vdarila v jeseni, ko nam je sama obrala sadno drevje in požgala vinograde tako, da sedaj težko prenašamo pomanjkanja jabolčnika in vina. — Če pa presojujemo krščansko udeleževanje, lahko rečemo, da je pri blizu 35 tisoč sv. obhajilih in lepih verskih prireditvah zadovoljivo. Poročna knjiga priča o 22 porokah, krstna o 65 novorojenčkih, mrtvaška pa izkazuje 45 pogrebov. Kako bo pa letos? Dozdaj smo imeli tri krste in tri mrlice, med katerimi je tudi v pondeljek pred svojim godom pokopani Marš Fabijan. Porok pa še ni bilo, ampak se nam le še obetajo za prihodnje dni, ko so jih zadnjo nedeljo oklicali šest parov, med njimi tudi Vreškovega Janeza iz Predela in Pezdevškovo Nežiko iz Cerovca.

Sv. Pavel pri Preboldu. Prvo polovico meseca januarja, ko je bila suha zima brez snega, je pri nas smrt neusmiljeno kosila. V 14 dneh je spravila pod rušo kar pet oseb. 3. januarja je pljučnica prekinila zemeljsko življenje 71 let stari materi Frančiški Grenko iz Sv. Lovrenca; 11. t. m. je v Dolenjivasi otrpnilo srce 85 let stari Ani Kubenik; 13. januarja je smrt ugrabila 77 let starega pridnega čevljarja Karla Videmšek iz Dolenjevasi; 15. januarja je v šesčah za vedno zatisnil oči 81 let stari prevžitkar M. Oplotnik; 6. januarja je umrl 60 let stari Ferdo Lubej. Naj počivajo v miru!

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Greh sem storil, velik in bogoskrunski. Potem sem jih storil še sto in sto. Manjših in večjih. Kradel sem v cerkvah svete posode, ljudem srečo jemal in jih ubijal. Blodil sem v grehu štiri dolga, neskončno dolga desetletja. Bog je do mene usmiljenje imel, do mene grešnika in me ni pred časom izpreobrnenja pogubil. Marija mi je milost izprosila in mi naklonila spoznanje božje dobrote. Izpovedal sem se vsega in zadobil po mašniku sveto odvezo. Zdaj hodim in iščem svetih krajev, da bi pokoro, zadosti veliko, grehom primerno in božji dobroti, opravil. Častiti gospod! Novo cerkev zidate, so mi pripovedovali ljudje in sem pogledal. Prekrasen ste postavili Kraljici nebeški dvor. Velikega oltarja pa še ni v njem. Častiti, dovolite, samo besedo recite, da jaz ga postavim! Ne vprašam za denar in plačilo, potrošil bom svoje, potem itak umrjem. Dovolite, častiti, da se pokorim pri vas z delom, molitvijo in postom. Zadoščenje bo vam in meni...«

Dekana je prešla sveta groza ob misli:

»Kaj, če se je sam nebeški Gospod poslužil podobne heraca in prišel s to čudno ponudbo?!« Vprašal pa je le v skrbi:

»Pa znate slikati in kipe svete izrezovati?«

»Prikimal je starec:

»Znam, častiti! Moja domovina je daleč in tam sem se naučil v mladih letih. Slikal sem cerkve in upodabljal svetnike vse do tedaj, ko me je skušnjavec potegnil za sabo, da sem se z grdim namenom prvič dotaknil svete posode.«

Gospod se je čudil še bolj in rastle v zavest, da se izvršujejo božji sklepi:

»In tale načrt? Bi znali dati v oltar to podobo in jo navdihniti s svetim duhom?«

»Častiti, dušo bom trgal iz sebe; skesano dušo in jo položil na oltar, Mariji v dar.«

Dekan se ni več pomišljal.

»Naj bo! Poskusili boste.«

Starec se strese, sklone se po roko gospodovo in jo poljubi.

»Taka beseda! Denarja ne rabim nič, prav nič! Da vam ne bom škode delal in izgube.«

Prenočil je v župnišču. Zjutraj, komaj se je dan naredil, pa je že lezel na Goro. Skrbno se je zaklenil v cerkev, pomolil in začel z delom.

POPOTNIK PRIDE ČEZ GORO...

Čudovita so pota božja...

Pomlad se je naredila in odprla delo. Ljudje so garali po poljih in v vinogradih od prvega dneva do trdega mraka. Vmes pa je bilo mnogo veselja in veselega pričakovanja. Cerkev je že stala in se od sonca svetila, da so jo občudovali daleč naokoli, po Hrvaškem in Slovenskem.

Gorskim se je posebno smejala sreča. Lojz in Tončka sta dobila malega Lojzeta. Otročeta so vsi ljubili in ga hoteli pestovati. Tako jih je otrok še bolj povezal skupaj v družino. K njemu so se vračali trudni od dela in pri njem so se odpočili ob nedeljah.

Mara je sedela na postelji in zibala otroka, drugi pa so bili okoli mize in se zatapljali v pogovore o delu, gruntu in sreči.

»Sreča je le domá,« je menila Mara.

»Pri Bogu je sreča, dom pa grunt sam ne.« Janez se je oprijel Pepine misli.

Lenčka pa je še vedno verjela v Janezovo izpoved:

»Ljubezen je sreča!«

Pavle je bil tiho in kimal v vsem, ko se je Lojze oglasil. Vsi so poslušali:

»Mi govorimo o sreči, pa govorimo vsak o sebi. Lenčka hiti v zakon, po katerem hrepeni že četrto leto. Zato je ljubezen za njo sreča. Mara je preizkusila tujino in zna ceniti prijetnost doma in njegovo

46

vrednost. Dom je Mari sreča. Tako bi našel vsak zase nekaj, kar ga osrečuje. Sreča ni samo ena, sto, tisoč jih je. Toliko jih je, kolikor je ljudi, ker vsak človek ima svojo srečo. Samo, da vse to mine: dom in grunt, ljubezen in denar. Človek bi pa rad bil zmeraj srečen. Kolikrat sem si že jaz zaželel kak trenutek, ko sem bil res vesel: O, ko bi trajal ta hip v neskončnost! Pa ni. Raztrgal se je in razvezal v drugega, žalostnega in nesrečnega. Prav je imela Pepa: sreča je pri Bogu. Bog sam je sreča, ker po tem hrepenimo vsi, po večni sreči, ki je Bog, ker drugo vse mine in izgine v nič.«

Tedaj so se odprla vrata in vstopil je popotnik...

»Frater Anton!«

Oslonel je pri vratih in stisnil roki v rokave. Obraz je imel shujšan, lične kosti so mu močno izstopale. Oči je pobesil v tla in rahla rdečica mu je planila v lica, kakor da bi ga bilo sram. Meniška halja mu je valovito padala do tal. Ni odprl ust, ni nagovoril nobenega. Vsi so vedeli, kdo je, pa nobeden ni mogel vstati, da bi ga pozdravil. Njegov nenaden prihod je zbegal vse. V duše jih je zbudila misel: »Kaj, če je prišel rušit našo srečo? Kaj bo, če bi vdrla iz njega strast po gruntu...?«

Miha je slonel pri vratih in gledal z veselimi očmi.

»Če bi se razplamtele v hipu te oči in bi odprl usta: Grunt hočem nazaj!...?« so trepetali.

»Se me bojite?« je dahnil njegov otožen glas.

Lojze se je dvignil. Postal je še pri stolu za hip, kakor da bi se boril sam s seboj, potem pa je planil k njemu in ga burno objel:

»Miha! Miha!« Iz glasu je zvenela prošnja, krčevita prošnja: »Pusti nas! Ne razkolji nas zopet!«

Vsi so čutili bolečino v srcu in grenkost v duši. Ponujali so mu roke, se delali vznemirjeni, pa čakali, kaj bo zahteval.

»Kot popotnik sem prišel pogledat, kako živite. Nič drugega ne bom storil, kakor pogledal bom vas srečne in grunt, reber in Jos, Rozčo in Vzdolec.«

Tedaj so se oddahnili, pa še vedno ni bilo njihovo veselje iskreno. Posebno Tončka je čutila vsak njegov pogled na sebi kot nekaj morečega...

Miha pa se je smejal. Pogledal je otroku v obraz in oči... Zasolzil se je. Oči vseh so strmele vanj... Lojze je trepetal:

»Otrok je moj!«

Miha pa je tako mirno rekel:

»Kake oči ima to dete! Sama sreča je v njih...« Sprešel se je po sobi in gledal podobe. Začudene oči so ga spremljale... Nobeni ni prišlo na misel, da bi mu postregla.

Čez čas se je okrenil k njim in dejal v otožnem smehu:

»Kako sem že odmrli domu! Mislil sem, bogve, kako mi bo težko se še enkrat odtrgati od doma. Hrepenel pa sem vseeno, da bi ga še videl. Zdaj ga vidim, pa mi je tako prazno tu pri vas. Edino tiste otrokove oči so me zveselile. V njih je nekaj božje sreče...«

Domače je postalo sram, da so tako hudo mislili o njem. Hiteli so, da bi mu stregli. On pa je odklonil in jih povabil:

»Samo cerkev bom še pogledal, potem bom pa zopet šel. Lojze, gospodar, greš z mano?« Pa so se dvignili vsi in stopili za njim.

»Ključ je pa zgoraj, ker oltar dela!«

Miha se je spominjal od koraka do koraka dogodkov, ki ga niso veselili.

Glavna vrata so bila zaklenjena.

»Pa pojdimo k malim! Tista so gotovo odprta!« je dejal Lojze in stopil naprej.

Tudi mala vrata so bila zaprta. Zaklical je. Nič odgovora. Ko je zavpil na vse grlo, je bilo slišati samo jek v gori in nič drugega. Vzel je leseno bruno, ki je ležalo pri kapelici, in ga postavil k lini nad velikimi vrati. Vrgel je suknjič raz se, splezal do odprtine in se pritiščal vanjo. V podstrešju so zabobneli njegovi koraki, počasno, težko in zamolklo. Oni zunaj pa: v tem trenutku onemeli...

Kje je zrak najbolj suh?

Ne v puščavi Sahara v Afriki. Ondi je zrak celo vlažen, če vzamemo za merilo tisto suhoto, ki je v električni žarnici. Tu je že vlaga, ki ima eno desettisočinko, odveč. Če je pa v njej za 4 desettisočinke vlage, pa luč že čez nekaj ur ugasne. Če bi razdelili kapljico vode na 68.000 električnih žarnic, ne bi nobena več gorela, čeprav bi prišlo tako neznansko malo (68 tisoč del) te kapljice v eno žarnico! Seveda je nemogoče, da bi kako živo bitje — in najmanj človek — moglo živeti v taki suši.

Potopljene ladje se bodo same dvigale

Neki Guilleaume je napravil izum, s katerega pomočjo naj bi se potopljene ladje same dvigale na površje. S tem izumom, o katerem pa ne poročajo nič podrobnejšega, so napravili zanimiv poskus v luki Santa Lucia. Vzeli so neko vrsto kitolovca. Izumitelj je stopil v steklenem potapljaškem zvozu in s svojim izumom na krov te ladje in se dal z njo vred potopiti. Številni strokovnjaki so opazovali stvar z drugih ladij. Po 53 sekundah se je potopljena ladja v njih največje začudenje spet dvignila na površje in izumitelj je bil živ in zdrav na njenem krovu.

Zima, zima... Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristnobarvani, »Paket Serija A« za moško, žensko, posteljno, namizno perilo in rjuhe; »Paket Serija B« vsebina 15—21 m dobro uporabnih ostankov prvovrstnih touringov, flanel za pijame in barhentov za obleke ter paket »Serija Z« z vsebino 3 m blaga za zimsko suknjo ali ženski plašč, moško obleko ali damski kostum poštine prosto samo Din 121. — Dalje novi specialni paket »Original Kosmos D« z vsebino 19 do 25 m najfinjših plijama flanel, modnih barhentov za obleke in bluze ter toplega moškega in ženskega spodnjega perila. Ta paket Din 148 vse poštine prosto. Neprimerno vzamemo nazaj in zamenjam. Naročite, dokle rje še zaloga pri

RAZPOSILJALNICI

»KOSMOS«

MARIBOR, Dvořakova cesta št. 1. 85

Koledar Kmečke zveze bo izšel še v 500 novih izvodih, ker je sedaj pošel, prosimo pa istočasno, da nam tekom enega tedna vrnejo vsi, ki imajo koledar v razprodaji, neprodane izvede. Po 20. januarju ne bomo več sprejemali teh kmečkih koledarjev nazaj. — Tiskarna sv. Cirila.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča najnovejše knjige: Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, broš. Din 57.--. — Weingartner: Kurze Katchismuspredigten, I. Teil: Der Glaube, broš. Din 36.--, II. Teil: Gebete und Gebote, broš. Din 36.--, III. Teil: Gnade und Gnadenmittel, (Sakramente) broš. Din 36.--. — Ude: Ich sehe dich in tausend Bildern, Marienpredigten und Predigten, broš. Din 18.--. — Vorspiel: Das Geheimnis der Mutter, Marienpredigten, vez. Din 39.--. — Everhard: Bauschäden im Hause Gottes, die irdischen Gebrechen der Kirche, broš. Din 49.--. — Lippert Peter: Einsam und Gemeinsam, vez. Din 54.60. — Donders: Christusbotschaft, Predigtentwürfe durch das hl. Jahr der Kirche, kart. Din 75.50. — Mauriac: Leben Jesu, kart. Din 39.--. — Adam: Jezus Christus und der Geist unserer Zeit, Din 17.--. — Bares: Im Lichte der Ewigkeit, broš. Din 36.40. — Gmelch: Seelenbrot, Predigten, Ansprachen und Vorträge, broš. Din 41.60.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Strniša G.: Harmonikar Binček, broš. Din 20.--. — Golia: Pesmi, vez. Din 40.--. — Mattanovich: Elektrotehnika, II. del, vez. Din 80.--. — Bajič dr. Stojan: Delovno pravo, splošni del, broš. Din 70.--, vez. Din 85.--. — Pirnat Zlata: Bibliografija del slovenskih pisateljev do l. 1935, broš. Din 24.--. — Ličan Aleksander: Spomini iz Sibirijske, broš. Din 12.--. — Kuret Niko: Jurij Kozjak, narodna igra, broš. Din 20.--. — Jalen Janez: Lesena peč, norčeva burka v treh dejanjih, broš. Din 16.--. — Kovačič S. M. Simforosa: Bl. Gemma Galgani, biser Srca Jezusovega, broš. Din 20.--, vez. Din 30.--. — Prijatelj dr. Ivan: Dostojevski in Tolstoj, dva literarno zgodovinska eseja, vez. Din 66.--. — Ramovš dr. Franc: Kratka zgodovina slovenskega jezika, vez. Din 110.--. — Album crteža na ploči, broš. Din 26.--.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglašom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.--. (Preklaci, Poslano, Izjave pa Din 2.-- za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.--, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravnika lista prijave, doplača še Din 5.--. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.--, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

50 Din dnevno lahko vsak zasluži s prodajanjem novega predmeta. Pošljite znamko za odgovor. P. Batič, Ljubljana. 88

Hlapca, starejšo in zanesljivejšo osebo, ki zna molziti, sprejemem takoj. Murko, Gočova 23, Sv. Lenart v Slov. goricah. 66

Viničarja s 3—4 delovnimi močmi sprejemem. Naslov v upravi lista. 69

Deklo pridno in pošteno išče župnišče v Savinjski dolini. 73

Viničar s tremi osebami, kateri je več vsakega dela, priden in delaven, z večletnimi spricvali, se sprejme. Tkalec Anton, Glavni trg 4, Maribor. 63

Hlapca pridnega in poštenega z dolgoletnimi spricvali h konjem sprejemem 1. februarja v službo. Bezjak Janko, posestnik v Negovi pri Gor. Radgoni. 63

Sprejme se hlapec z večletnimi spricvali, ki zna vsa poljedelska in vinogradniška dela, dober mlekar, osebno se predstavi. Naslov v upravi lista. 78

Starejša dekla, poštena, za hišna in poljska dela in krmljenje svinj, sprejme Konrad Kurnig, posestnik, Vitanje. 84

Oženjen cerkovnik in organist dobi službo v Razboru pri Slovenjgradcu. Pogodba se sklene po ustnem dogovoru. 39

Deklo iščem. Bračko Friderik, Vodole, št. Peter pri Mariboru. 49

POSESTVA:

Hiša manjša, sredi Maribora, stavbena parcela, gospodarsko poslopje, poceni na prodaj. Pojasnila daje Josip Badoko, Maribor, Betnavska cesta 31. 67

Prodajam posestvo 11 oralov, novo zidano poslopje. Cmagar Jakob, Rogoznica 5, Sv. Barbara v Slov. goricah. 62

Vinogradno posestvo 5 oralov poceni prodaj. Blažič Anton, Kresnica 4, p. št. IIj v Slov. goricah. 74

Prodajam lepo malo posestvo po najnižji ceni takoj. Jakob Bolko, r. monoša, Zg. Poljskava. 80

Posestva, gostilne, hiše prodaja ugodno Posredovalnica Maribor, Slovenska ulica 26. 87

Kupujem

Ia jesenova debla, dolžina od 3 m naprej, premer od 30 cm naprej, dolgo, ravno blago brez grč, samo vagonске pošiljke od nakladalnih postaj. Fridolin Bischof, izvoz lesa, Maribor, Kacijanerska ulica 22, telefon: 26—25. 30

Oglasi

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23—58.

Najmoderneje urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepiča, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

Ali se hoče te svojega revmatizma, protina osvo - ? boditi?

Trganje in zbadanje po udih in sklepkih, otekli udje, otrpeli roke in noge, trganje, zbadanje in štipanje po raznih delih telesa, pa tudi slabost oči so čisto posledice revmatizma in bolečin v kosteh, katere je treba odpraviti, ker se sicer bolečine še stopnjujejo.

65

Nudim Vam

sredstvo, ki raskraja sečno kislino, pospešuje izmenno snovi in izločevanje domač zdravljenje s pitjem.

Sredstvo je umetno pripravljeno strogo po naravi iz čudovitega zdravilnega vrloa, ki ga je podarila dobra mati narava.

Pišite mi takoj in dobili boste povsem zastonj poučno razpravo.

Poštno zbiralno mesto:

Ernst Pasternack, Berlin S.O. Michaelkirchplatz Nr. 13, Abt. H. 288

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in niš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

MALA OZNANILA

RAZNO:

Cepljen trs: laški rizling, muškati silvanec na Goethe 9, traminec, beli burgundec na Goethe 9 in rup. x rip. 3309 prodaja: Straha Joško, trsničar, Blato, p. Konjice. 64

Na prodaj čevljarski holmašin, dobro ohranjen. Šenker, Radiče, p. Gornja Kungota. 70

Trte cepljenke po zmernih cenah, razne domače sorte na brezhilnih podlagah. Zahtevajte cenike »Trtnice Kmetijske družbe v Slovenskih Konjicah. 68

Za gostivanje: šopke, vence, svilene trake, rokavice, nogavice in vse pletenine iz lastne pletarne najceneje pri »Luna«, Maribor, Glavni trg 24. 40

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Neveste! Ta mesec prodajam čipke po neverjetno nizkih cenah. Pridite pogledati! Pavla Slugova, Celje, Vodnikova ulica. 14

Philips radio aparati, pisalni stroji na obroke, tudi za hranilne knjige, gramofonske plošče, vedno na zalogi. Agentura-Komisija Pichler, Ptuj, Slovenski trg. 21

Prodam prvovrstna sadna drevesa najboljših vrst po 3-4 Din. Pri večjem odvzemu in takojšnjemu plačilu popust. Knuplež Ivan, drevničar, Sv. Jurij v Slov. gor. 24

Zahvala.

Vsem, ki so nam ob bridki izgubi mojega dragega moža, našega ljubelega očeta, brata in starega očeta, gospoda

Boštjana Požauko

izrazili svoje sočutje, ter blagopok. spremljali na zadnji poti k večnemu počitku, poklonili vence in cvetje, izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo! 71

Maribor, 14. januarja 1937.

Zalujoči ostali.

Oglejte si izložbe pred nakupom! Blago, katero je stalo 24 Din, se prodaja po 12 Din v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. 41

HRANILNE KNJIZICE

vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe na: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znamk za 3 Din. 1345

Španski „vojaški“ roman
šaljivega junaka

DON KIHOT IZ MANČE

nam bo pokazal, kaj so Španci čitali v zabavo, ko niso imeli vojske. Roman stane 12 Din broširan in 20 Din vezan. Naroka pa se v

Tiskarni sv. Cirila Maribor-Ptuj.

Preselil se je v nove
prostore

ZADRAVEC Jurij

sedaj

Ptuj, Novi trg
(zraven lončarije Maister)

Izdeluje vse vrste dežnikov,
kakor tudi vsa popravila po
nizki ceni.

Prodaja na malo in veliko.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici Gosposka ulica 23 v Mariboru Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.